

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

USE OF LESSON PLANS BASED ON STAD COOPERATIVE
LEARNING MODEL TO PROMOTE ACHIEVEMENT OF
MATHAYOMSUKA 4 STUDENTS ON TRADITIONAL THAI DANCE

ศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

ศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
รูปแบบ STAD เรื่องนาฏศิลป์ วิชาศิลปะ 2
Use of Lesson Plans Based on STAD Cooperative Learning
Model to Promote Achievement of Mathayomsuka 4 Students on
Traditional Thai Dance

ชื่อ- นามสกุล

นางสาวศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน

สาขาวิชา

เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทลี พรธาดาวิทย์, ศศ.ค.

ปีการศึกษา

2557

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร แพรวพณิต, ศษ.ค.)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อภิญา หิรัญวงษ์, ศศ.ค.)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รจนา สุนทรานนท์, ศป.ค.)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทลี พรธาดาวิทย์, ศศ.ค.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

วันที่ 30 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2557

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2
ชื่อ – นามสกุล	นางสาวศศิกันตร์ วีระวัฒน์โยธิน
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทลี พรธาดาวิทย์, ศศ.ค.
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนรู้เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม 3) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบ Static Group Comparison Design เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา จำนวน 8 แผน แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างคือ Independent Samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนรู้เรื่องนาฏลีลา ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ($t = 15.078, P = 0.000$) และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.11$)

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD

Thesis Title	Use of Lesson Plans Based on STAD Cooperative Learning Model to Promote Achievement of Mathayomsuka 4 Students on Traditional Thai Dance
Name – Surname	Miss Sasikan Weerawatyothin
Program	Technology in Curriculum Research and Development
Thesis Advisor	Assistant Professor Nonthalee Prontadavit, Ph.D.
Academic Year	2014

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop lesson plans designed based on the STAD cooperative Learning Model to teach traditional Thai dance, and 2) to find out students' attitudes towards the lessons. The subjects were Mathayomsuksa 4 students of Nawamintharachinuthid Horwang Nonthaburi. The research instruments were eight lesson plans using the STAD cooperative learning model, a practical evaluation form and a questionnaire aimed 3) to investigate the students' satisfactions towards the lessons. Static Group Comparison Design was employed to collect data on students' achievement. To collect the data the students were divided into two groups: the experimental where students were taught using learning management plans based on the STAD Cooperative Learning Model; and the controlled group where they were taught using a conventional approach.

The result showed that the achievements levels of students between the experimental group and the control one were statistically significantly different at level .01 ($t = 15.078$, $P = 0.000$) and students were satisfied with the Thai dancing lessons based on STAD Cooperative Learning Model at the high level, ($\bar{X} = 4.17$, $S.D. = 0.11$).

Keywords: STAD cooperative learning model, Thai dancing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรรษาคาวิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ทำการศึกษาวิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรวพณิต ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละเวลามาเป็นกรรมการสอบครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันท์สุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สายทองคำ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ ที่ท่านได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องวิจัย และขอขอบพระคุณ อาจารย์ศิริวิทย์ กลิ่นนุหงา ที่ช่วยแนะนำการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบพระคุณและมอบความดีทั้งหมดให้แก่ บิดา มารดา และลูก พี่น้อง เพื่อนที่แสนดี และคณะครู-อาจารย์ ที่ได้ให้การสนับสนุนและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้า หากงานวิจัยในครั้งนี้ขาดตกบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์ประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ศศิกานตร์ วีระวัฒน์โยธิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	10
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	10
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	12
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	12
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	12
1.5 ตัวแปรที่ศึกษา.....	13
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	13
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
2.1 หลักสูตรสาระการเรียนรู้ศิลปะ.....	15
2.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือรูปแบบ STAD.....	19
2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนาฏลีลา.....	23
2.4 แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	25
2.5 ความพึงพอใจในการเรียนรู้.....	34
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
3.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4.1 ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา.....	45
4.2 ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา.....	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	57
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	57
5.2 สมมติฐานการวิจัย.....	57
5.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	57
5.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
5.6 สรุปผลของการวิจัย.....	58
5.7 การอภิปรายผล.....	59
5.8 ข้อเสนอแนะ.....	62
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	69
ภาคผนวก ข แบบประเมินความพึงพอใจ.....	73
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้.....	77
ประวัติผู้เขียน.....	88

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 มาตรฐานตัวชี้วัดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ นาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6.....	18
ตารางที่ 3.1 การประเมินทักษะปฏิบัติเรื่อง นาฏลีลา วิชาศิลปะ 2.....	42
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง นาฏยศัพท์.....	45
ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง ภาษาทำนาฏศิลป์.....	46
ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง การขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม.....	47
ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง ปฏิบัติรำเพลงหญิงไทยใจงาม.....	48
ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง การขับร้องเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ.....	49
ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง ปฏิบัติรำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ.....	50
ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง การขับร้องเพลงนุชานักรบ.....	51
ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง ปฏิบัติรำเพลงนุชานักรบ.....	52
ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง นาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	53
ตารางที่ 4.10 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อุปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	53

๗

สารบัญญภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	หน้า 13
--------------------------------------	---------

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ให้เป็นกำลังของชาติเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษ ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ข, น. 5) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาถึงแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ข, น. 182)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี ที่ผ่านมาพบว่า ในห้องเรียนหนึ่งๆ ประกอบไปด้วย นักเรียน 3 กลุ่มคือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน นักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนมักประสบปัญหาการเรียนรู้ไม่ทันเพื่อนในกลุ่ม หรือไม่ทันในระยะเวลาที่กำหนดของแต่ละเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนกลุ่มนี้เกิดความคับข้องใจ เกิดความเบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อรายวิชาศิลปะ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว ซึ่งครูใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ครูเป็นศูนย์กลาง เนื้อหาวิชาต่างๆ ครูเป็นผู้คิดและให้ผู้เรียนปฏิบัติตามเป็นผลให้ผู้เรียนไม่กล้าคิด และปฏิบัติในสิ่งที่ตนได้เรียนผ่านมา เพราะผู้เรียนเกิดความกลัวไม่มั่นใจในตนเองว่าสิ่งที่ตนปฏิบัติไปนั้นถูกต้อง

จากปัญหาข้างต้นมีวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประสบความสำเร็จคือ การที่ให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะในบางครั้งภาษาที่ครูใช้ ผู้เรียนอาจฟังไม่เข้าใจ หรือผู้เรียน ไม่กล้าถามครูเมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ตนเรียน ถ้าเพื่อนช่วยอธิบายผู้เรียนจะเข้าใจยิ่งขึ้น ดังที่ (วัฒนาพร, 2542, น. 4) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ซึ่งกันและกันของนักเรียนทำให้เกิดความเข้าใจดีกว่าจากการเรียนจากครู เพราะภาษาที่นักเรียนใช้พูดสื่อสารกันสื่อความหมายได้ดีและเหมาะสม เนื่องจากวัยของนักเรียนคล้ายกัน ใกล้เคียงกว่าวัยของนักเรียนและครู

นอกจากนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่ง สมเดช บุญประจักษ์ (2540, น. 21) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการเรียนรู้และแก้ปัญหาาร่วมกัน มีการแบ่งงานและหน้าที่รับผิดชอบ ทุกคนต้องรับผิดชอบงานในส่วนของตนเองอย่างดีเยี่ยม และยังคงร่วมกันรับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือจอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1974, pp. 213-240) ซึ่งกล่าวว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้ - ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ - ชนะ อันเป็นสภาพที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ต้องพึ่งพากัน (positive interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและต้องพึ่งพากัน เพื่อความสำเร็จร่วมกัน 2) การเรียนรู้ที่ดีต้องหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (face to face interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่างๆ 3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (social skills) โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน 4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) ที่ใช้ในการทำงาน และ 5) การเรียนรู้ร่วมกันต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (individual accountability) หากผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้นแล้วยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต (ทิตินา แจมมณี, 2555, น. 265)

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีอยู่หลายรูปแบบ จากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า รูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 คือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD (Student Teams-Achievement Division) เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณกลุ่มละ 4-5 คน ครูเป็นผู้เลือกใช้วิธีสอนตามความเหมาะสมของเนื้อหา หลังจากครูสอนเนื้อหาแล้ว แต่ละกลุ่มจะได้รับใบงานเพื่อนำไปศึกษาร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซักถามกันภายในกลุ่มหรือระหว่างกลุ่ม ผู้ที่เข้าใจดีแล้วต้องอธิบายให้ความช่วยเหลือสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD (Student Teams-Achievement Division) นอกจากทำให้นักเรียนช่วยเหลือกันอธิบายเหตุผล และปฏิบัติทักษะการแสดงออกในการ

เรียนรู้ เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 แล้ว ผู้เรียนยังได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีความรับผิดชอบร่วมกัน สมาชิกแต่ละคนมีความสำคัญ โดยเน้นการใช้เหตุผลกับการช่วยเหลือกันในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มให้สำเร็จ

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวนนักเรียน 454 คน จำนวน 10 ห้องเรียน

1.4.2 ขอบเขตเนื้อหา ได้แก่ เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา คือ รายวิชาศิลปะ 2 หน่วยที่ 3 เรื่องนาฏลีลา ประกอบด้วย เรื่องนาฏยศัพท์ ภาษามือ ประวัติความเป็นมาเพลงรำวงมาตรฐาน การปฏิบัติท่ารำประกอบเพลงรำวงมาตรฐาน 3 เพลง ได้แก่ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงบุษานักรบ

1.4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ระยะเวลา 8 สัปดาห์

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

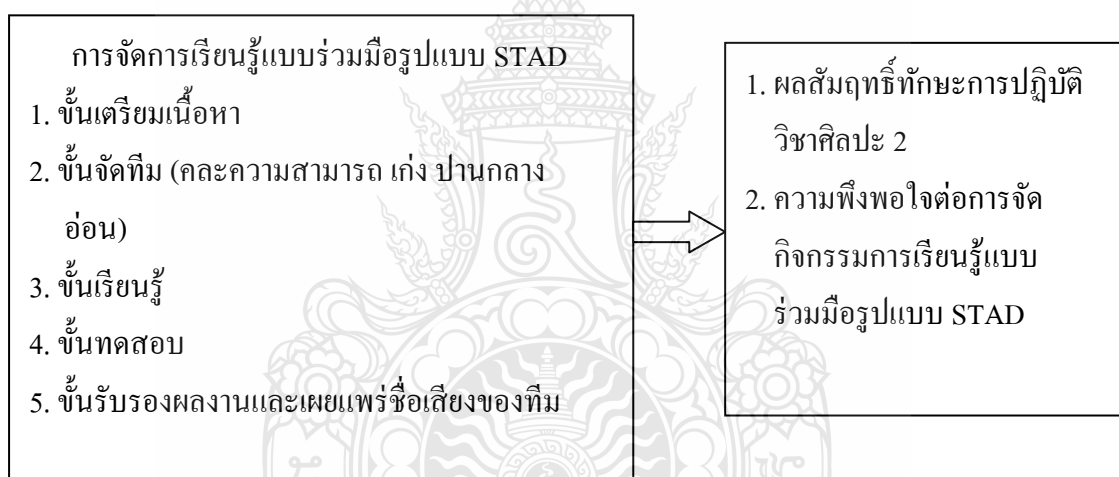
1.5.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

1.5.2 ตัวแปรตาม คือ

1.5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

1.5.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยนี้ตรงกัน ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำต่างๆ ไว้ดังต่อไปนี้

1.7.1 นาฏลีลา หมายถึง ลีลาท่ารำอันงดงาม ที่ใช้ประกอบการรำ รำวงมาตรฐาน ได้แก่ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ และเพลงบุษานักรบ

1.7.2 การเรียนแบบร่วมมือรูปแบบ STAD คือ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ

- 1) ชั้นเตรียมเนื้อหา
- 2) ชั้นจัดทีม (ลดความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน)
- 3) ชั้นเรียนรู้
- 4) ชั้นทดสอบ
- 5) ชั้นรับรองผลงานและการเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม

1.7.3 แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนตามกรอบการเรียนรู้ร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ครูได้วางแผนและเตรียมการไว้ล่วงหน้าสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนซึ่งมีรายละเอียด ประกอบด้วย สารระสำคัญ มาตรฐาน ตัวชี้วัด สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมิน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการเรียนรู้ 8 สัปดาห์

1.7.4 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกชอบ รู้สึกพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และด้านการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.7.5 ผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติ หมายถึง การวัดทักษะภาคปฏิบัติที่นักเรียนปฏิบัติทำนาฏยศัพท์ ภาษาท่ารำ ทำรำร่วมาตรฐาน ได้แก่ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ และเพลงนุชฉัตร

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และทำให้รูปแบบการเรียนการสอนน่าสนใจ

1.8.2 เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในรายวิชาที่มีเนื้อหาการเรียนที่คล้ายกัน และนำไปพัฒนาผู้เรียนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในปัจจุบัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาระดับสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือรูปแบบ STAD ในการพัฒนาการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ 2 เรื่องนาฏลีลา เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- 2.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือรูปแบบ STAD
- 2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนาฏลีลา
- 2.4 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.5 ความพึงพอใจในการเรียนรู้
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 ข, น. 182) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วย สาระสำคัญคือ

ทัศนศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทย และสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้

ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

นาฏศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่าทางนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

2.1.1 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รู้และเข้าใจทัศนธาตุ และหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการสร้างงานทัศนศิลป์ 2 มิติ และ 3 มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์รูปแบบเนื้อหา และประเมินคุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถออกแบบ รูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิกในการนำเสนอข้อมูล และมีความรู้ ทักษะที่จำเป็นด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์

รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติ และท้องถิ่นแต่ละยุคสมัย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัยและวัฒนธรรมต่างๆ

รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ความรู้สึกของบทเพลงจากวัฒนธรรมต่างๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรีทั้งเดี่ยวและเป็นวง โดยเน้นเทคนิคการร้องบรรเลงอย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียนโน้ตในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมายแปลงเสียงเบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงานด้านดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบทเพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรี และบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม

รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรมในยุคสมัยต่างๆ วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ

รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่ายในการพิจารณาคุณภาพการแสดง วิจารณ์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นเมือง ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างอุปกรณ์ เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจความสำคัญบทบาทของนาฏศิลป์ และละครในชีวิตประจำวัน

2.1.2 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รู้และเข้าใจเกี่ยวกับทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสื่อความหมาย สามารถใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์ อธิบายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ มีทักษะและเทคนิคการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิด เทคนิค วิธีการ การแสดงออกของศิลปินทั้งไทยและสากล ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในการออกแบบ สร้างสรรค์งานที่เหมาะสมกับโอกาส สถานที่ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพสังคมด้วยภาพ สื่อเขียนหรือการ์ตูน ตลอดจนประเมินและวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ด้วยหลักทฤษฎีวิจารณ์ศิลปะ

วิเคราะห์เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ในรูปแบบตะวันตกและตะวันออก เข้าใจอิทธิพลของมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาระหว่างประเทศที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ในสังคม

รู้และเข้าใจรูปแบบบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท และจำแนกรูปแบบวงดนตรีทั้งไทยและสากล เข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อการสร้างสรรค์ดนตรี เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล ในอัตราจังหวะต่างๆ มีทักษะในการร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิค การแสดงออกและคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์ การเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม สามารถนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่นๆ

วิเคราะห์ เปรียบเทียบรูปแบบ ลักษณะเด่นของดนตรีไทยและสากลในวัฒนธรรมต่างๆ เข้าใจบทบาทของดนตรีที่สะท้อนแนวคิดและค่านิยมของคนในสังคม สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่างๆ สร้างแนวทางและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมอนุรักษ์ดนตรี

มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มีความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และเป็นหมู่ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สามารถวิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์ และละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์

และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และละคร พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง และสามารถวิเคราะห์ท่าทางการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง

เข้าใจวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการแสดงละครไทย และบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่างๆ สามารถเปรียบเทียบ การนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่างๆ และเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

2.1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าของนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล รายละเอียดมาตรฐานตัวชี้วัดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานตัวชี้วัดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

สาระที่ 3	
มาตรฐาน ศ 3.1	มาตรฐาน ศ 3.2
ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด
1. มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ	1. เปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่างๆ
2. สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ	2. อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่างๆ
3. ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และเป็นหมู่	
4. วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร	

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานตัวชี้วัดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 (ต่อ)

สาระที่ 3	
มาตรฐาน ศ 3.1	มาตรฐาน ศ 3.2
ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด
5. วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์ และ การละครที่ต้องสื่อความหมาย ในการแสดง 6. บรรยาย และวิเคราะห์หัตถิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และ สถานที่ที่มีผลต่อการแสดง 7. พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการ ประเมินการแสดง 8. วิเคราะห์ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของผู้คน ในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ใน การแสดง	3. บรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และ การละครไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน 4. นำเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ ไทย

2.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือรูปแบบ STAD

2.2.1 ความหมายของการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ

วัฒนาพร ระจับทุกซ์ (2542, น. 34) กล่าวว่า การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น แต่ยังต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

จันทรา ดันติพงสานุรักษ์ (2543, น. 45-46) กล่าวว่า การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้แตกต่างกัน ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่มอย่างแท้จริง

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2546, น. 30) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้แตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กัน และคนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่ม ไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่ยังต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือ ความสำเร็จของกลุ่ม

สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ (2545, น. 3) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน กล่าวคือ สมาชิกทุกคนในทีมจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียน และสมาชิกทุกคนจะได้รับการกระตุ้นแรงจูงใจเพื่อช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม

สุวิทย์ มูลคำ (2550, น. 170) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนมีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่ม เพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจะเตรียมไว้แล้ว คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคเสริมแรง เช่น ให้อาหาร คำชมเชย ดังนั้น สมาชิกกลุ่มต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของทีม

สรุปว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็กๆ มีลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน มีการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม มีการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม และเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีมเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.2.2 หลักการของการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ

ทิสนา แคมมณี (2555, น. 265-267) รูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson &

Johnson, 1974, pp. 213-240) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้-ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการประกอบด้วย

- 1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (positive interdependence)
- 2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (face to face interaction)
- 3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (social skills)
- 4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing)
- 5) การเรียนรู้ร่วมกันต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (individual accountability)

2.2.3 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้นี้มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหา และอื่นๆ กระบวนการเรียนรู้แบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีวิธีการหลักๆ ได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัลแตกต่างกันออกไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่ารูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน ความแตกต่างรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหา และวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นประการสำคัญ

2.2.4 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ

จอห์นสัน ดี ดับบลิว และคณะ (1994) สรุปองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนโดยการร่วมมือ มี 5 ประการดังนี้ คือ

- 1) การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันด้วยอรรถาธิบายอันดี
- 2) การมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม
- 3) การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน
- 4) การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อยอย่างเหมาะสม
- 5) การมีกระบวนการทำงานกลุ่ม

2.2.5 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา แจมมณี (2550, น. 265-267) กล่าวว่ากระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ เอส.ที.เอ.ดี (STAD) ดำเนินการ ดังนี้

- 1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน)
- 2) สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระ นั้นอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนไว้
- 3) ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอด และนำ คะแนนไปหาคะแนนพัฒนา
- 4) สมาชิกในกลุ่มนำคะแนนพัฒนาของแต่ละคนในกลุ่ม มารวมเป็นคะแนนกลุ่ม และกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล

Slavin's study (อ้างถึงใน พัชร งามชัด, 2549, น. 40-44) แห่งมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins University) เป็นผู้พัฒนาเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) ขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือที่ง่ายที่สุด และเป็นรูปแบบการสอนที่ เหมาะสำหรับครูที่นำไปจัดการเรียนการสอนตามแนวการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning)

2.2.6 องค์ประกอบเทคนิค เอส.ที.เอ.ดี (STAD)

ชนาธิป พรกุล (2554, น. 104-105) กล่าวว่า STAD เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ง่ายที่สุด STAD มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ

- 1) การนำเสนอบทเรียน (Class Presentations) ครูเริ่มต้นด้วยการสอนวิธีต่างๆ เช่น การบรรยาย การอภิปราย โดยผู้เรียนระลึกอยู่เสมอว่าต้องตั้งใจเรียนเพื่อจะได้คะแนนทดสอบดีๆ เพราะคะแนนที่ได้รับจะเป็นคะแนนทีม
- 2) ทีม/กลุ่ม (Teams) ประกอบด้วยผู้เรียน 4-5 คน ที่ละความรู้ความสามารถ มีหน้าที่เรียนรู้บทบทเรียน ทำแบบฝึกหัด ตรวจสอบคำตอบ เตรียมการให้แต่ละคนพร้อมที่จะทำ คะแนนให้ดีในการทดสอบท้ายบทเรียน
- 3) การทดสอบ (Quizzes) หลังจากเรียนและฝึกในทีม 1-2 ครั้ง ครูทดสอบผู้เรียนเป็น รายบุคคล โดยไม่ให้ช่วยเหลือกันระหว่างสอบ ผู้เรียนทุกคนจึงต้องรับผิดชอบในการเรียนรู้ของ ตนเอง
- 4) คะแนนความก้าวหน้ารายบุคคล (Individual improvement scores) มีจุดประสงค์ ให้ผู้เรียนตั้งใจ ขยัน พยายามให้มากขึ้น ทุกคนมีคะแนนฐาน (Base) ซึ่งได้จากคะแนนเฉลี่ย

5) การรับรางวัลของทีม (Team recognition) ทีมอาจได้รับประกาศนียบัตร หรือรางวัล ถ้าได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์

จากองค์ประกอบทั้ง 5 ประการข้างต้น เมื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะมีขั้นตอน ดังนี้

- 1) ชั้นการสอน
- 2) ชั้นการศึกษาของทีม
- 3) ชั้นการทดสอบ
- 4) ชั้นตรวจสอบความก้าวหน้ารายบุคคล โดยครูทดสอบและเก็บคะแนนนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียนเป็นรายคน แล้วมาจัดคะแนนเป็นรายคน
- 5) ชั้นการรับรางวัลของทีม เริ่มต้นบทเรียนแจ้งคะแนนความก้าวหน้า และคะแนนของทีม

2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนาฏลีลา

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนาฏลีลา ประกอบด้วยเนื้อหา ต่อไปนี้

2.3.1 นาฏยศัพท์

เรณู โกศินานนท์ (2545, น. 9) กล่าวว่า ศัพท์ที่ใช้เกี่ยวกับการเรียกท่ารำ แบ่งออกเป็น 3 หมวด คือ หมวดนามศัพท์ หมวดกริยาศัพท์ และหมวดนาฏยศัพท์เบ็ดเตล็ด หมวดนามศัพท์ เช่น กระทบ ตั้งวง จับ ท่าเท้า และการใช้มือ หมวดกริยาศัพท์ เช่น ศัพท์เสริม ศัพท์เชื่อม หมวดนาฏยศัพท์เบ็ดเตล็ด เดินมือ จับยาว แม่ท่า ขึ้นท่า

สุมิตร เทพวงษ์ (2548, น. 183-190) กล่าวว่านาฏยศัพท์ คือ ภาษาที่ใช้เรียกเป็นสัญลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ไทย โดยเกี่ยวข้องกับลักษณะท่ารำที่ใช้ประกอบการแสดงแต่ละประเภท ซึ่งจัดไว้เป็นหมวดหมู่ดังนี้

- 1) นาฏยศัพท์ที่เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย
- 2) นาฏยศัพท์เบ็ดเตล็ด

สรุป นาฏยศัพท์ คือ ภาษาที่ใช้ในการประกอบการเรียนนาฏศิลป์ที่ประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ ในการใช้ศัพท์นั้นๆ ให้เหมาะสมกับการแสดงแต่ละประเภท และสร้างความเข้าใจให้ตรงกันในการเรียนนาฏศิลป์ไทย

2.3.2 ภาษาท่าทางรำ หรือรำตีบท

สุมิตร เทพวงษ์ (2548, น. 203) กล่าวว่า การใช้ภาษาท่าสำหรับสื่อความหมายในการแสดงระหว่างผู้ชมกับผู้แสดง ท่าที่ใช้ อาจเป็นการเลียนแบบมาจากธรรมชาติ หรือประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ โดยนำท่ามาจากนาฏยศัพท์ และพื้นฐานท่ารำจากนาฏศิลป์ไทย นำมาปรับและเรียบเรียงให้สอดคล้องกับความหมายของคำประพันธ์

เรณู โกศินานนท์ (2545, น. 10) กล่าวว่า ภาษาท่าหรือท่าเต้นรำในศิลปะการแสดง โขนหรือละคร เท่ากับเป็นภาษาพูดโดยไม่ต้องเปล่งเสียงออกมา แต่อาศัยอวัยวะส่วนอื่นแสดงออกมาเป็นท่าทาง ซึ่งสามารถทำให้เข้าใจและชื่นชมในศิลปะทางนาฏศิลป์ได้ดี

อมรา กล้าเจริญ (2535, น. 108-109) กล่าวว่า ท่ารำหรือท่าเต้นรำเป็นภาษาพูดที่อาศัยส่วนประกอบของร่างกายแสดงออกมาเป็นท่าทาง สื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ พื้นฐานของการใช้ภาษาท่าส่วนมากนำมาจากท่าธรรมชาติ แต่นำมาประดิษฐ์ดัดแปลงให้มีความอ่อนช้อยและสวยงาม กิริยาท่าทางที่แสดงออกมาเป็นภาษาท่าจำแนกเป็น 3 ประเภท คือ

- 1) กลุ่มที่ใช้แทนคำพูด
- 2) กลุ่มที่แสดงกิริยาอาการหรืออิริยาบถ
- 3) กลุ่มที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ

ท่าทางในการแสดงนาฏศิลป์ ได้มีการดัดแปลงให้มีความวิจิตรพิสดารกว่าท่าทางธรรมชาติ โดยให้มีความสอดคล้องและกลมกลืนกับเพลง คนตรี บทขับร้อง โดยเน้นให้รำได้อย่างงดงามมีสง่า และสามารถสื่อความหมายได้อย่างกลมกลืน

2.3.3 รำวงมาตรฐาน

ธิดารัตน์ ภักดีรักษ์ (2553, น. 60) ได้ให้ความหมายของรำวงมาตรฐาน คือ รำวงมาตรฐานเป็นการแสดงที่พัฒนาจากรำวงพื้นบ้านที่เรียกว่า “รำโทน” มีทั้งหมด 10 เพลง แต่ละเพลงมีท่ารำเป็นแบบแผนตายตัว

วิภูฐา ศิริวงษ์กุล และคณะ (2554, น. 96) ได้ให้ความหมายของรำวงมาตรฐาน คือ รำวงที่ปรับปรุงขึ้นมาจากการเล่นรำโทนที่เป็นการรำร้องของชาวบ้าน ผู้รำมีทั้งผู้ชายและผู้หญิง รำกันเป็นคู่ๆ เป็นรอบๆ รำกันเป็นวงกลม และเครื่องดนตรีประกอบจังหวะที่ใช้ คือ โทน จึงเรียกว่า รำโทน มีลักษณะการรำที่ไม่เป็นแบบแผน มีการร้องเล่นง่ายๆ เน้นความสนุกสนาน ต่อมา พ.ศ. 2487 ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการละเล่นรื่นเริงประจำชาติ จึงได้ให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโทนให้เป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลง

และทำราวอย่างมีแบบแผนมีมาตรฐาน จึงเรียกการแสดงนี้ว่า ราวมาตรฐาน มีบทเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ 10 เพลง

สุนนมาลย์ นิ่มเนติพันธ์ และคณะ (2551, น. 146) ได้ให้ความหมายของราวมาตรฐาน คือ ราวที่มีวิวัฒนาการมาจากการรำโทน ซึ่งเป็นการละเล่นพื้นบ้านของไทยในบางท้องถิ่น นิยมเล่นกันในเทศกาลต่างๆ เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการเล่น คือ ฉิ่ง กรับ และ โทน แต่เนื่องจากการฟ้อนรำชนิดนี้ใช้โทนตีจังหวะเป็นหลัก และเป็นจังหวะที่ชาวบ้านประดิษฐ์ขึ้นใช้กับรำโทนโดยเฉพาะ จึงเรียกการฟ้อนรำชนิดนี้ว่า “รำโทน”

ต่อมาระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ปี พ.ศ.2484-2488 ประชาชนนิยมรำโทนกันมาก จอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้นต้องการปลดปล่อยประชาชนจากความกลัวภัยสงคราม และเห็นสมควรที่จะเชิดชูศิลปะการละเล่นพื้นเมืองนี้ให้เป็นแบบแผนอันดีงามตามแบบนาฏศิลป์ที่กำหนดไว้เป็นแบบฉบับทำราวมาตรฐาน ตลอดจนเปลี่ยนชื่อรำโทนเป็นราว ต่อมากรมศิลปากรได้เรียกการราวที่มีแบบแผนนี้ว่า “ราวมาตรฐาน”

สรุป ราวมาตรฐาน หมายถึง การละเล่นพื้นเมืองที่เรียกว่า รำโทน โดยการละเล่นรำโทนในสมัยนั้นทำรำยังไม่มีแบบแผนที่แน่นอน ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงหลักก็คือ โทน ต่อมา จอมพล ป. พิบูลย์สงคราม ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยนั้น ได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโทนให้เป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลง โดยมีบทเพลงที่แต่งขึ้นมาใหม่ทั้งหมด 10 เพลง แต่ละเพลงมีทำรำเป็นแบบแผนตายตัว จึงเรียกการแสดงรำโทนนี้ว่า “ราวมาตรฐาน”

2.4 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.4.1 ความหมายของแผนจัดการเรียนรู้

อารมณ ใจเที่ยง (2537, น. 195) ให้ความหมายของแผนการเรียนรู้ คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครูอันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

นิยม ทิพจักร (2540, น. 11) ให้ความหมายว่า เป็นการวางแผนการสอนที่จัดเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อทำการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์และการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องมาจากเจตนารมณ์ของหลักสูตร โรงเรียนและความพร้อมของผู้เรียน

วรรณิ นาสถิตย์ (2543, น. 48) ให้ความหมายไว้ว่า แผนการสอน คือ แผนงานที่ครูต้องเตรียมการล่วงหน้าในการที่จะดำเนินการจัดการเรียนการสอนในแต่ละวิชา เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลสู่จุดหมายปลายทางตามที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

บุรชัย ศิริมหาสาร (2545, น. 12-19) ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตร ทำให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนเป็นรายคาบ หรือรายชั่วโมง แผนการสอนจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับ สาระสำคัญ (บทสรุปของเนื้อหา) จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา (สาระการเรียนรู้) กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

รุจิร ภูสาระ (2545, น. 159) ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือหรือแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องสามารถตอบคำถามได้ว่า คุณสมบัติผู้เรียนที่พึงประสงค์ บทบาทของครูเป็นอย่างไร ใช้สื่อ/อุปกรณ์อะไร และรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549, น. 58) ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ และจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด โดยเริ่มจากการกำหนดจุดประสงค์ ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ และการประเมินผล

2.4.2 ความสำคัญของแผนการเรียนรู้

สุพล วงสินธุ์ (2536ก, น. 5) ได้ให้ความสำคัญของแผนการสอนไว้ ดังนี้

- 1) ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
- 2) ช่วยให้ผู้มีคู่มือการสอนที่ทำได้ด้วยตนเองล่วงหน้า ทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอนได้ตามเป้าหมาย
- 3) ส่งเสริมให้ครูใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวัดผลประเมินผล
- 4) ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้
- 5) เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรงมีประโยชน์ต่อวงการศึกษ

6) เป็นผลงานวิชาการ แสดงความชำนาญและเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอนมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะช่วยอำนวยความสะดวกแก่ครูที่ไม่มีประสบการณ์สอน ช่วยให้ผู้บริหารและผู้นิเทศรู้แนวทางที่จะให้คำแนะนำตลอดจนให้ความสนับสนุนในด้านต่างๆ และแผนการสอนจะใช้เป็นแนวทางในการจัดทำกำหนดการสอน เพื่อให้สอนได้สะดวกครูต้องเข้าใจและมองเห็นงานของตนได้ล่วงหน้าชัดเจน

การวางแผนการสอนหรือแผนการเรียนรู้ของครู เป็นหัวใจของการนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่กำหนด เนื่องจากสภาพท้องถิ่นและความแตกต่างของผู้เรียน จึงต้องเลือกใช้กิจกรรมและกระบวนการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2537, น. 102)

ทวีศักดิ์ ไชยมาโย (2542, น. 4-5) ให้ความสำคัญของแผนการสอนไว้ดังนี้

1) ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ในเรื่อง หลักสูตร แนวการสอนการจัดทำ จัดหาสื่อประกอบการสอน ตลอดจนวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างละเอียดทุกแง่มุม

2) ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้นเพราะการทำแผนการสอนเป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรกับหลักจิตวิทยาการศึกษา หรือนวัตกรรมการเรียนใหม่ๆ ตลอดจนปัจจัยอำนวยความสะดวกของโรงเรียนและสภาพปัญหา ความสนใจ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและทรัพยากรในท้องถิ่น โดยใช้วิธีการเชิงระบบ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ช่วยให้ครูมีคู่มือที่ทำด้วยตัวเองไว้ล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วน สอดคล้องกับระยะเวลาและจำนวนคาบที่มีอยู่จริงในแต่ละภาคเรียน นั่นคือสอนให้ครบถ้วนและทันเวลา ช่วยให้ครูมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น

4) ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไข และทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการเสริมสร้างต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองให้เด่นชัดขึ้น

5) ผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6) ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทราบขั้นตอน กระบวนการต่างๆ ในการสอนของครู เพื่อการนิเทศติดตามประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7) ผู้สอนติดธุระจำเป็นไม่สามารถสอนด้วยตนเองได้ แผนการสอนจะใช้เป็นคู่มือแก่ผู้มาสอนแทนเป็นอย่างดี

8) เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝน มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

9) เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษหรือความเชี่ยวชาญของผู้ทำแผนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

สรุปแผนการสอนหรือแผนการเรียนรู้ เป็นการเตรียมการเรียนรู้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแผนการสอนหรือแผนการเรียนรู้มุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระหรือประสบการณ์ด้านใดด้านหนึ่งตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน สภาพท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2.4.3 ขั้นตอนในการทำแผนการจัดการเรียนรู้

สุพล วงสินธุ์ (2536ข, น. 3-4) ได้เสนอแนะขั้นตอนทำแผนการสอนไว้ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งในวิชาและรายวิชาที่สอน เช่น ศึกษาโครงสร้างของวิชา จุดประสงค์ของวิชา สื่อการเรียนการสอนที่กำหนดในรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และธรรมชาติของรายวิชา

2) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรม วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตร กลวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะกระบวนการ และทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ตลอดจนทั้งประสมประสานระหว่างประสบการณ์และจินตนาการของผู้สอน และไม่มีวิธีสอนที่ดีที่สุด วิธีสอนที่ดีต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้มากที่สุด ยึดผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ให้ค้นคำตอบด้วยตนเอง ให้เป็นนักวางแผนและฝึกทักษะเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และเห็นช่องทางในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3) จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นสื่อที่ใช้อยู่แล้ว หรือสื่อที่คิดขึ้นใหม่ แต่ต้องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา

4) จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และ

ทักษะพิสัย ตลอดทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการวางแผนของนักเรียนทั้งจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง

5) กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชาสามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ คือ โครงสร้างอย่างสังเขปและโครงสร้างอย่างละเอียด โครงสร้างอย่างละเอียด เป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา กระบวนการ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ให้เห็นเป็นภาพรวมตลอดใน 1 รายวิชา

6) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ขยายจากโครงสร้าง เป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมง อย่างละเอียด และปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้โดยมีส่วนประกอบในแผนการสอน ที่ช่วยให้ดำเนินการสอนบรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้

6.1 เนื้อหาสาระ

6.2 จุดประสงค์

6.3 กิจกรรมการเรียนการสอน

6.4 สื่อการเรียนการสอน

6.5 การวัดและประเมินผล

7) การกำหนดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ ต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะด้านความรู้ ทัศนคติ เจตคติ โดยใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ ตามหลักจิตวิทยา การกำหนดกิจกรรมการสอนควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

7.2 ขั้นสอน

7.3 ขั้นสรุป

โดยสรุปแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ ดังนี้

1) ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมการสอนของครู และมองเห็นภาระงานล่วงหน้าอย่างชัดเจน ทำการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนเกิดประสิทธิผล

2) ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ครูที่มีประสบการณ์น้อย หรือจำเป็นต้องสอนหลายสาระการเรียนรู้ ทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยดี

3) ช่วยให้ผู้บริหาร นิเทศแนะนำ เสนอแนะเพิ่มเติม ตลอดจนให้การสนับสนุนทั้งสะดวกต่อการนิเทศและติดตามผล

4) เป็นแนวทางให้ผู้อื่นสามารถสอนแทนได้

5) ทำให้การประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้ สามารถปรับจุดอ่อนเพิ่มจุดแข็งให้แก่ผู้เรียน และสำคัญที่สุดช่วยให้ผู้สอนมองเห็นภาพการทำงานของตนเองในการทำการสอนว่าเกิดผลดีเพียงใด

6) เป็นเอกสารรับรองการประเมินเพื่อเลื่อนระดับหรือปรับปรุงตำแหน่งให้สูงขึ้น เพราะเป็นเอกสารที่แสดงถึงการพัฒนาผู้เรียนที่ชัดเจนที่สุด

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 182-183) โครงการอบรมครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า

ขั้นแรก ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน แบบฝึกหัด

ขั้นที่สอง วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรม

ขั้นที่สาม กำหนดหน่วยการเรียนรู้และคาบเวลาเรียน โดยพิจารณาจุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรม

ขั้นที่สี่ กำหนดกิจกรรมในการเรียนแต่ละหน่วยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

ขั้นที่ห้า กำหนดสื่อ อุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับกิจกรรม

ขั้นที่หก กำหนดการประเมินผลให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2546, น. 286) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดทำแผนการเรียนรู้ดังนี้

1) ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่สอน เช่น จุดประสงค์ประจำวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้

2) ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการ เพื่อศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในแต่ละระดับชั้นว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และนำมาเขียนในแผนการเรียนรู้และนำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณา ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการเขียนแผนการสอนต่อไป

3) ขั้นตอนการเขียนแผนการสอนสิ่งสำคัญต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง กำหนดสื่อการสอน และการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน

4) ขั้นตอนการลงมือเขียนแผนการสอนตามหลักการ และรูปแบบการสอน และรายละเอียดแต่ละหัวข้อให้ชัดเจน ดังนี้

4.1 ชื่อเรื่อง หรือชื่อหัวข้อเรื่องย่อย

4.2 จำนวนชั่วโมง

4.3 สาระสำคัญ

4.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

4.5 สาระการเรียนรู้

4.6 สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

4.7 กระบวนการเรียนรู้

4.8 การวัดผลประเมินผล

จากขั้นตอนในการทำแผนการจัดการเรียนรู้มีหลากหลายขั้นตอน ครูผู้สอนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื้อหาและธรรมชาติของวิชา เพื่อความสะดวกในการนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามต้องการ

2.4.4 การวัดประเมินผลการสอน

วัฒนาพร ระวังบุกษ์ (2542, น.170) กล่าวว่า เมื่อเขียนแผนการสอนและจัดหาหรือจัดทำสื่อต่างๆ รวมถึงเครื่องมือและเกณฑ์การวัดและประเมินผลประกอบแผนการจัดการสอนเสร็จแล้ว ควรได้มีการประเมินแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่า มีความเหมาะสม ครอบคลุมวัตถุประสงค์ และมีสิ่งใดที่ยังบกพร่องควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

การประเมินแผนการสอนมีอยู่ 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

1) การประเมินแผนการสอนก่อนนำไปใช้ คือ การตรวจสอบแผนการสอนว่าเป็นแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือไม่ มีความเหมาะสม ครอบคลุมหรือไม่ประสบความสำเร็จและประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2) การประเมินแผนการสอนระหว่างนำไปใช้ เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนการสอน โดยการสังเกตบันทึกปัญหาหรือข้อบกพร่องต่างๆ ที่ทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้ หรือไม่ประสบความสำเร็จและประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3) การประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการใช้ เป็นการประเมินภาพรวมเมื่อสอนจบแต่ละหน่วยหรือบท และเมื่อสอนจบทั้งรายวิชา เพื่อให้ได้ข้อสรุปว่าเมื่อจัดการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่จัดทำไว้แล้วนั้น บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลสัมฤทธิ์ทางการสอนของผู้เรียนเป็นอย่างไร ผลการทดสอบหลังเรียนเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับการทดสอบก่อนเรียน

2.4.5 การวัดผล/ประเมินภาคปฏิบัติ

ความหมายของการวัดผลภาคปฏิบัติ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการวัดผลภาคปฏิบัติไว้หลายประการ ดังนี้

นิโบล นีมกิงตัน (2531, น. 1) ให้ความหมายของการวัดผลภาคปฏิบัติไว้ว่า การวัดความสามารถของบุคคลในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะเริ่มวัดตั้งแต่ ชั้นเตรียม ชั้นลงมือปฏิบัติ ชั้นของผลงาน ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการวัดแต่ละครั้ง

เขียน ไชยสร (2527, น. 37) ได้ให้ความหมายของการวัดทักษะภาคปฏิบัติว่า เป็นการวัดความสามารถของบุคคลในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยบุคคลนั้น ได้ลงมือปฏิบัติการจัดกระทำ (Materials or Physical Object) โดยทางรับรู้ทางประสาทสัมผัส

สมนึก ภักดิ์ทิพย์ (2546, น. 50) กล่าวว่า การวัดผลงานภาคปฏิบัติ เป็นการวัดผลงานที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ สามารถวัดได้ทั้งกระบวนการและผลงานในสภาพตามธรรมชาติ หรือสภาพที่กำหนดขึ้น ซึ่งเป็นการวัดทักษะที่แบบทดสอบชนิดให้เขียนตอบไม่สามารถวัดได้

สรุปได้ว่าการวัดผลภาคปฏิบัติ หมายถึง การวัดความสามารถของบุคคลที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ที่ได้จากการปฏิบัติจริงทั้งกระบวนการและผลงาน

ชนิดของแบบวัดทักษะปฏิบัติ

สุนันท์ สลโกสม (2532, น. 103-104) ได้แบ่งประเภทของการวัดภาคปฏิบัติตามลักษณะงานที่กำหนดเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) การเลียนแบบ (Identification) เป็นการทดสอบลักษณะที่กำหนดเงื่อนไขของการปฏิบัติให้คล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อพิจารณาถึงวิธีการหรือการกระทำให้ได้ผลลัพธ์ของงาน การทดสอบมักเป็นการกำหนดชิ้นงานเป็นแบบให้แก่ผู้ถูกสอบพิจารณา เพื่อให้ผู้ถูกสอบทำงานได้ถูกต้องเหมือนกับแบบที่กำหนดให้ หรืออาจกำหนดแบบใดแบบหนึ่งให้ผิดความจริงหรือผิดปกติไปจากหลักเกณฑ์ที่แท้จริงแล้วให้ผู้ถูกทดสอบแก้ไขแบบนั้นๆ ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การวัดแบบนี้ไม่ใช้การวัดภาคปฏิบัติโดยตรง เพราะไม่สามารถวัดประสิทธิภาพในการทำงาน เป็นการวัดพฤติกรรมด้านทักษะมากกว่าลักษณะของการทดสอบการเลียนแบบ

2) การสร้างสถานการณ์ (Simulated Situation) เป็นการทดสอบที่กำหนดสถานการณ์จำลองให้เหมือนจริงมากที่สุด เพื่อให้ผู้ถูกสอบได้ลงมือปฏิบัติให้ได้ผลงานตามจุดมุ่งหมายของสถานการณ์จำลองนั้นๆ เช่น การฝึกขับรถยนต์ในสนาม หลักสำคัญของการกำหนดสถานการณ์จำลองนั้นต้องให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง คือ ให้เป็นไปตามธรรมชาติหรือสภาพแวดล้อมที่

แท้จริง และต้องมีเครื่องมือให้เหมือนกับสภาพที่ใช้จริง ผู้ประเมินต้องชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำงานให้แก่ผู้ถูกประเมินล่วงหน้า

3) การกำหนดงาน (Work Sample) เป็นการกำหนดงานให้ทำเป็น โครงการหรือเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีการวางแผนการปฏิบัติงาน เป็นการดูแลความสามารถในการทำงานของบุคคลทั้งความสามารถด้านการจัดการ วิธิดำเนินการ และด้านผลิตผลที่ได้

ประเภทของการวัดภาคปฏิบัติ ผู้วิจัยเห็นว่าการปฏิบัติในสถานการณ์จริงทำให้สามารถวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้ปฏิบัติได้ ดังนั้นในการวัดทักษะปฏิบัติงานบ้าน งานช่าง และงานประดิษฐ์ จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติสถานการณ์จริง

พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ

สมนึก กัททิชณี (2546, น. 25-26) ได้แบ่งพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยออกตามลำดับก่อน-หลัง โดยยึดตามแนวคิดของ ซิมป์สัน ได้จำแนกพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยออกเป็น 7 ระดับ

1) การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นแรกของการกระทำด้านกล้ำเนื้อ เป็นการรับรู้ในรูปวัตถุสิ่งของ คุณภาพ หรือความสัมพันธ์ ผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ

2) การตระเตรียม (Set) เป็นการเตรียมพร้อมและปรับตัวที่จะกระทำ หรือเตรียมพบกับประสบการณ์ใหม่ๆ

3) การตอบสนองตามการชี้แนะ (Guided Response) เป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาทักษะโดยตรง มักเป็นพฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นภายใต้การชี้แนะของบุคคลอื่น เช่น ครูผู้สอน

4) การสร้างกลไก (Mechanism) การที่บุคคลสามารถปฏิบัติอย่างเชื่อมั่น และมีประสิทธิภาพสูง จนเกิดเป็นกิจนิสัย การตอบสนองซับซ้อนยิ่งขึ้นมีรูปแบบการปฏิบัติที่เด่นชัดขึ้นในทุกสถานการณ์

5) การตอบสนองที่ซับซ้อนขึ้น (Complex Overt Response) การปฏิบัติที่ยุ่งยากและซับซ้อนขึ้น โดยแสดงให้เห็นชัดเจนว่ามีทักษะในการกระทำ สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และราบรื่นขึ้น โดยใช้พลังงานและเวลาน้อยลง

6) การดัดแปลงให้เหมาะสม (Adaptation) เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหาใหม่ บุคคลที่มีการปฏิบัติจนชำนาญแล้ว จะสามารถหาวิธีลัดหรือวิธีการแบบอื่นมาลองทำเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7) การริเริ่มใหม่ (Origination) เป็นการนำทักษะทางร่างกายที่มีอยู่ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เช่น การสร้างสรรค์ทำราขึ้นใหม่ พฤติกรรมนี้อาศัยการทำงานร่วมกันของสมรรถภาพทางสมอง กับทักษะทางร่างกาย

จึงสรุปได้ว่าพฤติกรรมด้านการปฏิบัติแบ่งได้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเลียนแบบ ขั้นทำตามแบบ ขั้นทำด้วยความชำนาญ ขั้นคัดแปลง และขั้นแก้ปัญหาโดยฉับพลัน แต่ในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ ผู้วิจัยยึดการแบ่งพฤติกรรมด้านการปฏิบัติตามแนวความคิดของ นิโบล นีมกิงรัตน์ แบ่งออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นเลียนแบบทีละขั้น ขั้นสามารถปฏิบัติได้ และขั้นผู้เรียนมีความชำนาญในการปฏิบัติโดยอัตโนมัติ

2.5 ความพึงพอใจในการเรียนรู้

ความหมายความพึงพอใจในการเรียนรู้

ความหมายของความพึงพอใจจากเอกสารที่นักวิชาการได้เขียนและให้ความหมาย ดังนี้

Morse' s study (อ้างถึงใน พวงเพชร, 2547, น. 38) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถคลายความเครียดของผู้ที่ทำงานลดน้อยลง ถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน และความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีการตอบสนอง ความเครียดก็ลดน้อยลงหรือหมดไป ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกพอใจในการทำงาน เต็มใจที่จะปฏิบัตินั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

กิตติมา ปรีดีดิลก (2529, น. 321) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกที่ชอบหรือพึงพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่างๆ ของงาน และปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการของเขาได้

สลใจ วิบูลย์กิจ (2524, น. 42) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงสภาพของอารมณ์บุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้นๆ

พิน คงพูล (2529, น. 389) ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานว่า เป็นความรู้สึกชอบ ยินดี เต็มใจ หรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่องานที่เขาปฏิบัติ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเกิดจากการ ได้รับการตอบสนองความต้องการ ได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ

ชูศรี การเกษ (2546, น. 6) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคล ที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุความสำเร็จ

อานนท์ กระทบโท (2542, น. 6) สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติที่มีต่อการทำงานนั้น เช่น ความรู้สึกรัก ความรู้สึกชอบ ภูมิใจ สุขใจ เต็มใจและยินดี จะมีผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละ อุทิศแรงกายแรงใจ และสติปัญญาให้แก่กันอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดต่อการปฏิบัติกิจกรรมเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ซึ่งชอบในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จและเกิดความภาคภูมิใจ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การปฏิบัติงานใดๆ ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานนั้นมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในงานที่มีอยู่ การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานนั้นๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ดังนี้

Scott' s study (อ้างถึงใน พวงเพชร, 2547, น. 35) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

- 1) งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นมีความหมายสำหรับผู้ทำ
- 2) งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีต่อประสิทธิภาพ
- 3) เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงานเมื่อนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีส่วนในการเลือกความสนใจ และโอกาสในการตั้งจุดประสงค์หรือความมุ่งหมายในการทำกิจกรรม ได้เลือกวิธีการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีที่ผู้เรียนถนัด และสามารถค้นหาคำตอบได้

Herzberg (1959, pp. 113-115) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

- 1) ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Faction) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่นความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน
- 2) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Faction) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่เจริญก้าวหน้าในอนาคต สถานะอาชีพ สถานะภาพการงาน เป็นต้น

การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่กระตุ้นให้ผู้เรียนที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ การทำให้ผู้เรียนพึงพอใจในการปฏิบัติงาน มีแนวคิดพื้นฐานที่แตกต่าง 2 ลักษณะ คือ

1) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

สมยศ นาวิการ (2521, น. 119-155) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติงานว่า การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ ทำให้เกิดแรงในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานสูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งครูผู้สอนที่ต้องใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยายและการเสวนา รวมทั้งสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการจัดกิจกรรมจนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2) ผลของการปฏิบัติงานไปสู่ความพึงพอใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานดี นำไปสู่ผลการตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดนำไปสู่การตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งย่อยเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้ ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

สรุปว่าความพึงพอใจในการเรียนและผลของการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

ศุมาลี แซ่เจ้า (2552) ได้ศึกษาผลการสอนการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแก้โจทย์ปัญหาโดยวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) ก่อนและหลังเรียนพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสนใจทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุไรวรรณ สัจจวารานนท์ (2552) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้เรื่องการปกครองท้องถิ่น จากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอโนนสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1 พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความก้าวหน้าในทุกด้าน โดยด้านการสร้างบรรยากาศการทำงานกลุ่มก้าวหน้าสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรับผิดชอบงานกลุ่ม ด้านการให้ความช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานกลุ่ม และด้านการแสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่มตามลำดับ

วันฉัตร จรรย์บุรณ (2540, น. 91-95) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เวลา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลการเรียน (STAD) และการสอนแบบ สสวท. พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยการแบ่งตามสังกัดกลุ่มสัมฤทธิ์ผลการเรียน (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิชาติ จันทร์สรวย (2542, น. 114-115) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปสี่เหลี่ยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังทอง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านดุง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลการเรียน (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรชัย จันทไทย (2545, น. 103-106) ศึกษาการเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบพหุนาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรม STAD และกิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยการแบ่งกลุ่มตาม สังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STDA) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่ เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียน โดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STDA) มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียน โดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STDA) มีเจตคติต่อวิชา คณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

อาร์มสตรอง (Armstrong, 1998, p. 405-A) ศึกษาผลกระทบของการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมเทคนิค (STAD) ในวิชาสังคมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านความรู้ทางวิชาการและ ทักษะคิดต่อวิชาสังคมศึกษา จากการศึกษาบทความวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิคการแบ่งระดับผู้เรียนตามความสามารถ (STAD) ซึ่งมีความขาดแคลนในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อประยุกต์ใช้เทคนิค STAD ในการจัดการเรียนการสอนวิชา สังคมศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อพัฒนาความรู้ทางวิชาการต่อการเรียนวิชาสังคม ศึกษา พบว่าการประยุกต์ใช้ STAD ไม่มีความแตกต่างทางสถิติในด้านความรู้ทางวิชาการ และด้าน ทักษะคิดของการเรียนวิชาสังคมศึกษา จากการศึกษาตรวจสอบครูและนักเรียนในคุณภาพของการใช้วิธีการ เรียนนี้ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือให้การเรียนง่าย และมีความสุขสนุกสนานมากขึ้น สำหรับนักเรียน และยังเป็นเทคนิคง่ายๆ สำหรับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน

เฉิน (Chen, 2004, p. 57-A) ศึกษาจุดประสงค์ของการศึกษาเพื่อพิสูจน์ประสิทธิภาพ ของวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของกลุ่มนักศึกษาใน วิทยาลัยของประเทศไต้หวัน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ 2 แบบ คือ แบบ Jigsaw และ STAD ใน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า หลังจากได้ค่าสถิติต้องปรับ คะแนนก่อนเรียน คะแนนจุดใจและบุคลิกภาพ กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนต่างจากกลุ่มควบคุมใน คะแนนการอ่าน TOEIC มีค่า P .01 และคะแนนรวม P .05 หลังจากปรับค่าสถิติสำหรับคะแนน ทดสอบหลังเรียนและคะแนนจุดใจ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ STAD เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่มีความเหมาะสมและตรงตามความต้องการของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียน ได้พัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มอย่างมีความสุข ร่วมมือและช่วยเหลือกันเพื่อให้เกิดทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ การช่วยเหลือกันทำให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จ ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการฝึกฝนทักษะการปฏิบัติ และเตรียมความพร้อมอยู่เสมอ นักเรียนได้ฝึกคิดใช้สติปัญญาด้วยตนเอง มีความรู้ความเข้าใจ และพึงพอใจต่อการเรียน และผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบ Static Group Comparison Design (พ่องพรรณ ตระยมงคลกุล และ สุภาพ ฉัตรภรณ์, 2553, น. 60)

X	O ₁
	O ₂

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. วิธีการดำเนินการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จำนวน 454 คน มีทั้งหมด 10 ห้องเรียน (ซึ่งแต่ละห้องจัดแบบครึ่งเกรดเฉลี่ย)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 จำนวนนักเรียน 44 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โดยวิธีการจับฉลากจากจำนวนห้องทั้งหมด 10 ห้องเรียน

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 8 ชั่วโมง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

3.2.1.2 แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพลงร่ำวงมาตรฐาน จำนวน 3 เพลง ได้แก่ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงบุษานักรบ

3.2.1.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2.2 วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.2.2.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 จากหนังสือ วารสาร วิทยุทัศน์ และเอกสารต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.2.2.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีจำนวน 8 แผน โดยมีเนื้อหา ดังนี้

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องนาฏยศัพท์

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องภาษาท่ารำ

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องเพลงร่ำวงมาตรฐาน

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องรำ ร่ำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องรำ ร่ำวงมาตรฐานเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องรำ ร่ำวงมาตรฐานเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ (ต่อ)

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องรำ ร่ำวงมาตรฐานเพลงบุษานักรบ

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องรำ ร่ำวงมาตรฐานเพลงบุษานักรบ (ต่อ)

3.2.2.4 นำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและความสมบูรณ์ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

3.2.2.5 สร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติ โดยศึกษาการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือแนวทางการประเมิน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก, น. 50) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยใช้ค่ากลางระหว่างคะแนน 0-3 แบ่งคะแนนเป็น 4 ช่วง ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย	ความหมาย
2.50 - 3.00	ดีเยี่ยม
2.50 - 2.49	ดี
0.50 - 1.49	ปรับปรุง
0.00 - 0.49	ไม่ผ่าน

ตารางที่ 3.1 การประเมินทักษะปฏิบัติเรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

ลำดับที่	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แบบประเมินทักษะปฏิบัติ
1	นาฏยศัพท์	แบบประเมินทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์
2	ภาษาท่ารำ	แบบประเมินทักษะปฏิบัติภาษาท่ารำ
3	ขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม	แบบประเมินทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม
4	ปฏิบัติท่ารำเพลงหญิงไทยใจงาม	แบบประเมินทักษะปฏิบัติท่ารำเพลงหญิงไทยใจงาม
5	ขับร้องเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ	แบบประเมินทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ
6	ปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ	แบบประเมินทักษะปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ
7	ขับร้องเพลงบุษานักรบ	แบบประเมินทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงบุษานักรบ
8	ปฏิบัติท่ารำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ	แบบประเมินทักษะปฏิบัติท่ารำเพลงบุษานักรบ

3.2.2.6 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่องนาฏลีลา โดยใช้แผนการจัดกิจกรรม แบบร่วมรูปแบบ STAD กำหนดค่าคะแนนเป็นแบบประมาณค่า ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 67)

ระดับค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

3.2.2.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติ แบบประเมินความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 เตรียมความพร้อมผู้เรียน และผู้สอน แจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งการวัดผลประเมินผล

3.3.2 ดำเนินตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา จำนวน 8 แผน โดยใช้เวลาดทดลอง 8 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ

3.3.3 ทดสอบผลสัมฤทธิ์ โดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ซึ่งประเมินโดยครูผู้สอน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกแผน

3.3.4 รวบรวมข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.4.1 สถิติพื้นฐาน เพื่อทดสอบวิเคราะห์ข้อมูลจาก เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 โดยใช้ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.2 สถิติทดสอบ Independent Samples t-test เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม นำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง นาฏยศัพท์

ปฏิบัตินาฏยศัพท์	กลุ่มทดลอง n = 44			กลุ่มควบคุม n = 48			t	P
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1. คลายจีบ	2.86	0.35	ดีเยี่ยม	2.15	0.36	ดี		
2. สายมือ	2.30	0.46	ดี	2.00	0.00	ดี		
3. เดินมือ	2.52	0.51	ดีเยี่ยม	2.10	0.31	ดี		
4. ประทับ	2.61	0.49	ดีเยี่ยม	2.63	0.49	ดีเยี่ยม		
5. ยกเท้า	2.66	0.48	ดีเยี่ยม	2.23	0.42	ดี		
6. กระดกเท้า	2.11	0.32	ดี	2.13	0.33	ดี		
รวม	2.51	0.18	ดีเยี่ยม	2.19	0.20	ดี	7.654	0.000

$P < .01$

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประเมินทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า การปฏิบัตินาฏยศัพท์ ภาพรวม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับดีเยี่ยม ($\bar{X} = 2.51$, S.D. = 0.18) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินรายข้อการปฏิบัตินาฏยศัพท์ ของกลุ่มทดลอง พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คลายจีบ ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.35) รองลงมาคือ ยกเท้า ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.48) ประทับ ($\bar{X} = 2.61$, S.D. = 0.49) ส่วนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประทับ ($\bar{X} = 2.63$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ ยกเท้า

($\bar{X} = 2.23$, S.D.= 0.42) คลายจีบ ($\bar{X} = 2.15$, S.D.= 0.36) เมื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติภาษาศัพท์ ของทั้งสองกลุ่มระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.654$, $P = 0.000$)

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง ภาษาท่าทำ

ปฏิบัติภาษาท่าทำ	กลุ่มทดลอง n = 44			กลุ่มควบคุม n = 48			t	P
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1.ท่าพรหมสี่หน้า	2.75	0.44	ดีเยี่ยม	2.46	0.50	ดี		
2.ท่ายูงพื่อนหาง	2.75	0.44	ดีเยี่ยม	2.33	0.48	ดี		
3.ท่าแขกเต้าเข้ารัง	2.77	0.42	ดีเยี่ยม	2.81	0.39	ดีเยี่ยม		
4.ท่าผาลาเพียง ไหล่	2.36	0.49	ดี	2.00	0.00	ดี		
5.ท่าขัดจางนาง	2.80	0.41	ดีเยี่ยม	2.40	0.49	ดี		
6.ท่าจันทร์ ทรงกลด	2.39	0.49	ดี	2.17	0.38	ดี		
7.ท่าล้อแก้ว	2.75	0.44	ดีเยี่ยม	2.25	0.44	ดี		
8.ท่าขอแก้ว	2.27	0.45	ดี	2.13	0.33	ดี		
รวม	2.61	0.16	ดีเยี่ยม	2.32	0.21	ดี	8.482	0.000

$P < .01$

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประเมินทักษะปฏิบัติภาษาท่าทำ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าการปฏิบัติภาษาท่าทำ ภาพรวม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับดีเยี่ยม ($\bar{X} = 2.61$, S.D.= 0.16) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.32$, S.D.= 0.21) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินรายข้อการปฏิบัติภาษาท่าทำ ของกลุ่มทดลอง พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือท่าขัดจางนาง ($\bar{X} = 2.80$, S.D.= 0.41) รองลงมาคือ ท่าแขกเต้าเข้ารัง ($\bar{X} = 2.77$, S.D.= 0.42) ท่าพรหมสี่หน้า ท่ายูงพื่อนหาง และท่าล้อแก้ว ($\bar{X} = 2.75$, S.D.= 0.44) ส่วนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือท่าแขกเต้าเข้ารัง ($\bar{X} = 2.81$, S.D.= 0.39) รองลงมาคือ ท่าพรหมสี่หน้า ($\bar{X} = 2.46$, S.D.= 0.50) ท่าขัดจางนาง ($\bar{X} = 2.40$, S.D.= 0.49) เมื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติภาษาท่าทำ ทั้งสองกลุ่มระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.482$, $P = 0.000$)

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD
เรื่อง การขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

ขับร้องเพลง หญิงไทยใจงาม	กลุ่มทดลอง n = 44			กลุ่มควบคุม n = 48			t	P
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1.จังหวะ	2.50	0.51	ดีเยี่ยม	2.06	0.24	ดี		
2.เนื้อร้อง	2.66	0.48	ดีเยี่ยม	2.42	0.50	ดี		
3.ทำนองเพลง	2.66	0.48	ดีเยี่ยม	2.10	0.31	ดี		
4.อักขระ	2.36	0.49	ดี	2.15	0.41	ดี		
รวม	2.55	0.17	ดีเยี่ยม	2.18	0.23	ดี	6.956	0.000

$P < .01$

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประเมินทักษะการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ทักษะการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม ภาพรวมกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับดีเยี่ยม ($\bar{X} = 2.55$, S.D.= 0.17) กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.18$, S.D.= 0.23) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินเป็นรายข้อการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม ของกลุ่มทดลอง พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อร้อง และทำนองเพลง ($\bar{X} = 2.66$, S.D.= 0.48) รองลงมาคือ จังหวะ ($\bar{X} = 2.50$, S.D.= 0.51) และค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ อักขระ ($\bar{X} = 2.36$, S.D.= 0.49) ส่วนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อร้อง ($\bar{X} = 2.42$, S.D.= 0.50) รองลงมาคือ อักขระ ($\bar{X} = 2.15$, S.D.= 0.41) ทำนองเพลง ($\bar{X} = 2.10$, S.D.= 0.31) เมื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม ของทั้งสองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.956$, $P = 0.000$)

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม

ปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม	กลุ่มทดลอง n = 44			กลุ่มควบคุม n = 48			t	P
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1.ทำรำถูกต้องตามแบบแผน	2.91	0.29	ดีเยี่ยม	2.21	0.41	ดี		
2.การเชื่อมทำรำ	2.86	0.35	ดีเยี่ยม	2.02	0.14	ดี		
3.จังหวะถูกต้อง	2.45	0.50	ดี	2.13	0.33	ดี		
4.ความสัมพันธ์คู่	2.05	0.21	ดี	2.02	0.14	ดี		
5.ขนบนิยมของรำวงมาตรฐาน	2.68	0.47	ดีเยี่ยม	2.17	0.38	ดี		
รวม	2.59	0.16	ดีเยี่ยม	2.11	0.15	ดี	11.323	0.000

$P < .01$

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประเมินทักษะปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าการปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงามภาพรวม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับดีเยี่ยม ($\bar{X} = 2.59$, S.D.= 0.16) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.11$, S.D.= 0.15) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินรายชื่อการปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม ของกลุ่มทดลอง พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทำรำถูกต้องตามแบบแผน ($\bar{X} = 2.91$, S.D.= 0.29) รองลงมาคือ การเชื่อมทำรำ ($\bar{X} = 2.86$, S.D.= 0.35) ขนบนิยมของรำวงมาตรฐาน ($\bar{X} = 2.68$, S.D.= 0.47) ส่วนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทำรำถูกต้องตามแบบแผน ($\bar{X} = 2.21$, S.D.= 0.41) รองลงมาคือ ขนบนิยมของรำวงมาตรฐาน ($\bar{X} = 2.17$, S.D.= 0.38) จังหวะถูกต้อง ($\bar{X} = 2.13$, S.D.= 0.33) เมื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงามของทั้งสองกลุ่ม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 11.323$, $P = 0.000$)

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD
เรื่อง การขับร้องเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ

ขับร้องเพลงดวง จันทร์วันเพ็ญ	กลุ่มทดลอง n = 44			กลุ่มควบคุม n = 48			t	P
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1.จังหวะ	2.80	0.41	ดีเยี่ยม	2.17	0.38	ดี		
2.เนื้อร้อง	2.84	0.37	ดีเยี่ยม	2.27	0.45	ดี		
3.ทำนองเพลง	2.43	0.50	ดี	2.29	0.46	ดี		
4.อักขระ	2.34	0.48	ดี	2.06	0.24	ดี		
รวม	2.60	0.15	ดีเยี่ยม	2.20	0.16	ดี	7.056	0.000

$P < .01$

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประเมินทักษะการขับร้องเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าทักษะการขับร้องเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ ภาพรวมกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับดีเยี่ยม ($\bar{X} = 2.60$, S.D.= 0.15) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.20$, S.D. = 0.16) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินเป็นรายข้อการขับร้องเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญของกลุ่มทดลอง พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเนื้อร้อง ($\bar{X} = 2.84$, S.D.= 0.37) รองลงมาคือ จังหวะ ($\bar{X} = 2.80$, S.D.= 0.41) ทำนองเพลง ($\bar{X} = 2.43$, S.D.= 0.50) ส่วนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทำนอง ($\bar{X} = 2.29$, S.D.= 0.46) รองลงมาคือ เนื้อร้อง ($\bar{X} = 2.27$, S.D.= 0.45) จังหวะ ($\bar{X} = 2.17$, S.D.= 0.38) เมื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญของทั้งสองกลุ่ม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 7.056$, $P = 0.000$)

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ

ปฏิบัติทำรำเพลง ดวงจันทร์วันเพ็ญ	กลุ่มทดลอง n = 44			กลุ่มควบคุม n = 48			t	P
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1.ทำรำถูกต้องตาม แบบแผน	2.89	0.32	ดีเยี่ยม	2.48	0.50	ดี		
2.การเชื่อมทำรำ	2.55	0.50	ดี	2.00	0.00	ดี		
3.จังหวะถูกต้อง	2.82	0.39	ดีเยี่ยม	2.44	0.50	ดี		
4.ความสัมพันธ์คู่	2.00	0.00	ดีเยี่ยม	2.00	0.00	ดี		
5.ขนบนิยมของ รำวงมาตรฐาน	2.45	0.50	ดีเยี่ยม	2.21	0.41	ดี		
รวม	2.54	0.16	ดีเยี่ยม	2.23	0.17	ดี	6.654	0.000

$P < .01$

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประเมินทักษะปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าการปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ ภาพรวมกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับดีเยี่ยม ($\bar{X} = 2.54$, S.D.= 0.16) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.23$, S.D.= 0.17) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินรายข้อการปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ ของกลุ่มทดลอง พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทำรำถูกต้องตามแบบแผน ($\bar{X} = 2.89$, S.D.= 0.32) รองลงมาคือ จังหวะถูกต้อง ($\bar{X} = 2.82$, S.D.= 0.39) การเชื่อมทำรำ ($\bar{X} = 2.55$, S.D.= 0.50) ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทำรำถูกต้องตามแบบแผน ($\bar{X} = 2.48$, S.D.= 0.50) รองลงมาคือ จังหวะถูกต้อง ($\bar{X} = 2.44$, S.D.= 0.50) ขนบนิยมของรำวงมาตรฐาน ($\bar{X} = 2.21$, S.D.= 0.41) เมื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติทำรำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญของทั้งสองกลุ่มระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 6.654$, $P = 0.000$)

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD
เรื่อง การขับร้องเพลงนุชานักรับ

ขับร้องเพลงนุชานักรับ	กลุ่มทดลอง n = 44			กลุ่มควบคุม n = 48			t	P
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1. จังหวะ	2.80	0.41	ดีเยี่ยม	2.35	0.48	ดี		
2. เนื้อร้อง	2.89	0.32	ดีเยี่ยม	2.65	0.48	ดีเยี่ยม		
3. ทำนองเพลง	2.86	0.35	ดีเยี่ยม	2.10	0.31	ดี		
4. อักษร	2.30	0.46	ดี	2.08	0.28	ดี		
รวม	2.71	0.12	ดีเยี่ยม	2.30	0.15	ดี	8.784	0.000

$P < .01$

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบการประเมินทักษะการขับร้องเพลงนุชานักรับระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าทักษะการขับร้องเพลงนุชานักรับ ภาพรวมกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับดีเยี่ยม ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.12) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินเป็นรายข้อ การขับร้องเพลงนุชานักรับของกลุ่มทดลอง พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อร้อง ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ ทำนองเพลง ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.35) จังหวะ ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.41) ส่วนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อร้อง ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ จังหวะ ($\bar{X} = 2.35$, S.D. = 0.48) ทำนองเพลง ($\bar{X} = 2.10$, S.D. = 0.31) เมื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงนุชานักรับทั้งสองกลุ่ม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 8.784$, $P = 0.000$)

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD
เรื่อง ปฏิบัติทำรำเพลงนุชานักรบ

ปฏิบัติรำทำเพลง นุชานักรบ	กลุ่มทดลอง n = 44			กลุ่มควบคุม n = 48			t	P
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1.ทำรำถูกต้องตาม แบบแผน	2.77	0.42	ดีเยี่ยม	2.44	0.50	ดี		
2.การเชื่อมทำรำ	2.41	0.50	ดี	2.00	0.00	ดี		
3.จังหวะถูกต้อง	2.68	0.47	ดีเยี่ยม	2.25	0.44	ดี		
4.ความสามัคคี	2.00	0.00	ดี	2.02	0.14	ดี		
5.ขนบนิยมของ รำวงมาตรฐาน	2.77	0.42	ดีเยี่ยม	2.19	0.39	ดี		
รวม	2.52	0.18	ดีเยี่ยม	2.18	0.17	ดี	6.975	0.000

$P < .01$

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประเมินทักษะปฏิบัติทำรำเพลงนุชานักรบ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าการปฏิบัติทำรำเพลงนุชานักรบ ภาพรวม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับดีเยี่ยม ($\bar{X} = 2.52$, S.D. = 0.18) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ($\bar{X} = 2.18$, S.D. = 0.17) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินรายชื่อการปฏิบัติทำรำเพลงนุชานักรบ ของกลุ่มทดลอง พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทำรำถูกต้องตามแบบแผน และขนบนิยมของรำวงมาตรฐาน ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = 0.42) รองลงมาคือ จังหวะถูกต้อง ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 0.47) การเชื่อมทำรำ ($\bar{X} = 2.41$, S.D. = 0.50) ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทำรำถูกต้องตามแบบแผน ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ จังหวะถูกต้อง ($\bar{X} = 2.25$, S.D. = 0.44) ขนบนิยมของรำวงมาตรฐาน ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = 0.39) เมื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการทำรำเพลงนุชานักรบทั้งสองกลุ่ม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 6.975$, $P = 0.000$)

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	P
กลุ่มทดลอง	13.25	0.697	15.078	0.000
กลุ่มควบคุม	11.34	0.729		

$P < .01$

จากตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติเรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 พบว่าจะแนบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุม (13.25 และ 11.34) เมื่อทดสอบความแตกต่าง พบว่าจะแนบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01 ($t = 15.087, P = 0.000$)

ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 4.10 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. นักเรียนมีส่วนร่วมในการนำเข้าสู่บทเรียน	4.07	0.11	มาก
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายของครูผู้สอน	4.05	0.10	มาก
3. การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง	4.39	0.11	มาก
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น	4.05	0.11	มาก
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุปผลการเรียนรู้	3.84	0.10	มาก
รวม	4.08	0.11	มาก

ตารางที่ 4.10 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา
วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. นักเรียนพอใจกับวิธีการแบ่งกลุ่ม	4.39	0.10	มาก
2. นักเรียนพอใจที่ได้ช่วยเหลือกันในกรเรียนรู้ภายในทีม	4.25	0.11	มาก
3. นักเรียนพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานเป็นทีม	4.25	0.10	มาก
4. นักเรียนพอใจที่ได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง	4.23	0.11	มาก
5. นักเรียนพอใจที่แต่ละคนให้ความร่วมมือเพื่อความสำเร็จของทีม	4.39	0.09	มาก
6. นักเรียนพอใจที่ได้ฝึกปฏิบัติและค้นหาคำตอบในทีม	4.09	0.11	มาก
7. นักเรียนพอใจที่มีการประเมินผลงานและปรับปรุงงานร่วมกัน	4.23	0.11	มาก
8. นักเรียนพอใจในผลงานของตนเองและผลงานของทีม	4.34	0.11	มาก
9. นักเรียนพอใจที่สมาชิกทุกคนในทีมมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	4.48	0.11	มาก
10. นักเรียนพอใจในการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับเวลาและเนื้อหา	3.95	0.11	มาก
11. นักเรียนพอใจที่ทำกิจกรรมและแบบทดสอบอย่างเต็มความสามารถ	4.20	0.10	มาก
12. นักเรียนพอใจที่ทราบคะแนนของตนเองและคะแนนทีม	4.20	0.11	มาก
13. นักเรียนพอใจที่ได้รับคำชมเชยและรางวัล	4.02	0.12	มาก
14. นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย	4.32	0.11	มาก
รวม	4.24	0.11	มาก

ตารางที่ 4.10 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ STAD เรื่องนาฏศิลป์
วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน			
1. นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.14	0.12	มาก
2. สื่อความทันสมัย น่าสนใจ	4.14	0.11	มาก
3. สื่อมีความสอดคล้องกับบทเรียนและวิธีการจัด การเรียนรู้	4.18	0.11	มาก
4. สื่อการสอนช่วยสร้างความเข้าใจเนื้อหาใน บทเรียน	4.18	0.11	มาก
5. สื่อช่วยสร้างความคิดสร้างสรรค์	4.14	0.11	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ทุกกิจกรรมมีสื่อประกอบ อย่างเพียงพอ	4.02	0.11	มาก
รวม	4.13	0.11	มาก
การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้	4.20	0.11	มาก
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้าง กิจกรรมการเรียนรู้	4.36	0.09	มาก
3. การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และ การปฏิบัติกิจกรรม	4.16	0.10	มาก
4. ส่งเสริมให้นักเรียนได้วิเคราะห์การนำความรู้ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.07	0.10	มาก
5. การจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ประเมินตนเองและเพื่อนๆ	4.30	0.10	มาก
รวม	4.22	0.10	มาก
ภาพรวม	4.17	0.11	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D.= 0.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด คือ ด้านกระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.24$, S.D.= 0.11) รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D.= 0.10) ด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D.= 0.11) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D.= 0.11) ดังมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 4.39$, S.D.= 0.11) รองลงมาคือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการนำเข้าสู่บทเรียน ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.11) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายของครูผู้สอน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.05$, S.D.= 0.10, S.D.= 0.11)

ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนพอใจที่สมาชิกในทีมมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ($\bar{X} = 4.48$, S.D.= 0.11) รองลงมาคือ นักเรียนพอใจกับวิธีการแบ่งกลุ่ม และนักเรียนพอใจที่แต่ละคนให้ความร่วมมือเพื่อความสำเร็จของทีม ($\bar{X} = 4.39$, S.D.= 0.10, S.D.= 0.09) นักเรียนพอใจที่ได้ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ภายในทีม และนักเรียนพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= 0.11, S.D.= 0.10)

ด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สื่อมีความสอดคล้องกับบทเรียนและวิธีการจัดการเรียนรู้ และสื่อการสอนช่วยสร้างความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ($\bar{X} = 4.18$, S.D.= 0.11) รองลงมาคือนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ สื่อมีความทันสมัยน่าสนใจ และสื่อช่วยสร้างความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.12, S.D.= 0.11) และกิจกรรมการเรียนรู้ทุกกิจกรรมมีสื่อประกอบอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.02$, S.D.= 0.11)

ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.36$, S.D.= 0.09) รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง และเพื่อนๆ ($\bar{X} = 4.30$, S.D.= 0.10) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 0.11)

บทที่ 5

สรุปผล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 สรุปได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

5.1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

5.2 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ

5.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบ Static Group Comparison Design และวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 และกลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 จากทั้งหมด 10 ห้องเรียน

5.4 วิธีดำเนินการวิจัย

5.4.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน เวลา 8 ชั่วโมง

5.4.2 แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพลงรำวงมาตรฐาน จำนวน 3 เพลง ได้แก่ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ และ เพลงบุษานักรบ

5.4.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.5.1 ศึกษาตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.5.2 สร้างเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ แบบประเมินความพึงพอใจ

5.5.3 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง และความสมบูรณ์ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

5.5.4 เตรียมความพร้อมผู้เรียน และผู้สอน แจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งการวัดผลประเมินผล

5.5.5 นักเรียนกลุ่มทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน โดยใช้เวลาทั้งหมด 8 ชั่วโมง

5.5.6 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยมาตรวจสอบ วิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สถิติทดสอบ Independent Samples t-test

5.5.7 เมื่อเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยจึงจัดสอนซ่อมเสริม โดยใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา เพื่อส่งเสริมทักษะด้านต่างๆ ให้เกิดความเท่าเทียมกัน

5.6 สรุปผลการวิจัย

5.6.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติแบบร่วมมือรูปแบบ STAD ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย

13.25, S.D.=0.697 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 13.34, S.D.=0.729 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=15.078, P=.000$)

5.6.2 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.17, S.D.=0.11 อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับมากมีอยู่ 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.08, S.D.=0.11 อยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.24, S.D.=0.11 อยู่ในระดับมาก ด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.13, S.D.=0.11 อยู่ในระดับมาก และด้านการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.22, S.D.=0.11 อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

5.7 การอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประเด็นสำคัญดังนี้

5.7.1 จากการทดสอบ t-test Independent พบว่าค่าเฉลี่ยทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองที่ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($t=15.078, P < .01$) คะแนนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุมาลี แซ่เจ้า (2552) ศึกษาผลการสอนการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแก้โจทย์ปัญหาโดยวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) ก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสนใจทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุไรวรรณ สัจจวารานนท์ (2552) ทำการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้เรื่องการปกครองท้องถิ่น จากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอโนนสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนมีความก้าวหน้าในทุกด้าน โดยด้านการสร้างบรรยากาศการทำงานกลุ่มก้าวหน้าสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรับผิดชอบงานกลุ่ม ด้านการให้ความช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานกลุ่ม และ ด้านการแสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่มตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วันฉวี จรรย์รมณ์ (2540, น. 91-95) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เวลา ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลการเรียน (STAD) และการสอนแบบ สสวท. ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 48 คน ของโรงเรียนบ้านโพนเมือง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) และนักเรียนที่เรียน โดยการสอนแบบ สสวท. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียน โดยการแบ่งตามสังกัดกลุ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อภิชาติ จันทร์สรวย (2542, น. 114-115) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปสี่เหลี่ยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังทอง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านดุง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี จำนวน 56 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรชัย จันทไทย (2545, น. 103-106) ศึกษาการเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบพหุนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรม STAD และกิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STDA) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STDA) มีความคงทนในการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียน โดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STDA) มีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ผลการเรียนรู้และความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น จึงเหมาะสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง และนำไปใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.7.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภฤดา เลียบสูงเนิน (2550, น. 73-74) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่องสารและสมบัติของสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด ภูมคติ (2550: 67-68) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD เรื่องระบบนิเวศ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ เชื้อไชย (2547, น. 121-124) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบ STAD ชุดระบำเทพอัปสรกิมะปุระ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับสมใจ ปาณะวงศ์ (2549, น. 117-119) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ชั้นต้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ที่มีต่อการเรียนรู้แบบ STAD ชุดฟ็อนออนซอนกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับอาร์มสตอง (Amstrong, 1998, p. 405-A) ศึกษาผลกระทบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค (STAD) ในวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้วิธีเรียนแบบร่วมมือทำให้การเรียนง่ายและมีความสุขสนุกสนานมากขึ้น

จากผลของการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ความพึงพอใจและผลปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยต่างๆ นำไปสู่การปฏิบัติงานที่ดี มีความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ มั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น จากการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีความรู้สึกต่อเพื่อนในเชิงบวก สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

5.8 ข้อเสนอแนะ

5.8.1 ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

5.8.1.1 ครูผู้สอนจะต้องอธิบายขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ รูปแบบ STAD ให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง

5.8.1.2 จากพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน คือ การพอใจที่ได้ฝึกปฏิบัติและค้นหาคำตอบในทีม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่ำกว่าพฤติกรรมอื่นๆ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญการฝึกปฏิบัติในการค้นหาคำตอบร่วมกันในทีมให้มากยิ่งขึ้น

5.8.1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สภาพความพร้อมในทุกๆ ด้านของนักเรียน เพราะนักเรียนทุกคนต้องระดมความคิด ความสามารถของตนต่อกลุ่ม ครูผู้สอนจึงต้องระมัดระวังเรื่องการจัดกลุ่มของนักเรียน

5.8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.8.2.1 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิคอื่น เช่น การประยุกต์ใช้ทฤษฎีปัญหา การเรียนรู้แบบโครงงาน หรือการเรียนรู้แบบ 4 MAT เพื่อเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบต่างๆ

5.8.2.2 ควรมีการวิจัยทดลองนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นศึกษาตอนต้น และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่นอกเหนือจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ สสวท. (2546). **คู่มือจัดประเมินผลคณิตศาสตร์**. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2551 ก). **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2551 ข). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิติมา ปรีดีดีลิก. (2529). **ทฤษฎีบริหารองค์การ**. กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.
- จันทรา ดันติพงสานุรักษ์. (2543). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. **วารสารวิชาการ**, 3(12), 45-46.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี การเกษ. (2546). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้พหุปัญญา วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกลบ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ทวีศักดิ์ ไชยมาโย. (2542). งานดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด
นครพนม (รายงานการวิจัย). นครพนม: ฝ่ายวิจัยและประเมินผลทางการศึกษาหน่วย
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด.
- ทิสนา แคมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**.
กรุงเทพฯ: ค่านสุทธาการพิมพ์.
- _____. (2555). **ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5)**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ ภัคดีรักษ์. (2553). **นาฏศิลป์ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. นนทบุรี: เอมพันธ์.
- นิยม ทิพจักร. (2540). การสร้างแผนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ วิชาสังคม (ส503) เรื่อง การ
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- นิโลบล นิมกิจรัตน์. (2531). **การวัดผลการปฏิบัติ**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2545). การเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. **วารสารวิชาการ**, 5
(2), 12-19.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เผียน ไชยสร. (2527). การวัดภาคปฏิบัติ. วารสารการวัดผลการศึกษา, 8(23), 27-61.
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และสุภาพ นั้ตราภรณ์. (2553). การออกแบบการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 6).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิน คงพล. (2529). ความพึงพอใจที่มีต่อบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ
การประถมศึกษาจังหวัดใน 14 จังหวัดภาคใต้. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาหมาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา).
- พรชัย จันทไทย. (2545). การเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่องการแยกตัวประกอบพหุนาม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมการแบ่งกลุ่มตามสังกัด
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและการสอนตามกิจกรรมตามคู่มือครูของ สสวท. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาหมาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ภฤดา เลียบสูงเนิน. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD
เรื่อง สารและคุณสมบัติของสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
(การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาหมาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2537). ในเอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมกรรมการสอนประถมศึกษา
เล่มที่ 2 หน่วยที่ 6-10. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เรณู โกศินานนท์. (2545). นาฏศิลป์ไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- รุจิร ภูสาระ. (2545). การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บุก พอยท์.
- วันฉิ จรบวรณ. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเวลา ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
(STAD) และการสอนแบบ สสวท. (วิทยานิพนธ์ปริญญาหมาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม).
- วรฉิ นาสฉิฉ. (2543). แผนการสอนที่เน้นกระบวนการ เรื่องงานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ. (การค้นคว้าอิสระปริญญา
หมาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- วริฎฐา ศิริชงชัยกุล และคณะ. (2554). ดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ:
พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2546). การจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning). วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 9(1), 30-37.
- ศลใจ วิบูลกิจ. (2524). ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานงานของการศึกษาธิการ กับความพึงพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการ เขตการศึกษา 3. (ปริญญาณิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สุพล วังสิงห์. (2536 ก). การจัดทำแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. สารพัฒนาหลักสูตร, (เมษายน-พฤษภาคม 2536).
- _____. (2536 ข). ความหมายของการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.].
- สุมาลี แซ่เจ้า. (2552). ผลการสอนการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร).
- สุนนมาลย์ นิ่มเนติพันธ์ และคณะ. (2551). ดนตรี-นาฏศิลป์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทยร่วมเกล้า.
- สุมิตร เทพวงษ์. (2548). นาฏศิลป์ไทย, นาฏศิลป์สำหรับครูประถมศึกษา-อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียน.
- สุนันท์ ศลโกสุม. (2532). การวัดผลภาคปฏิบัติ. วารสารการวัดผลการศึกษา, 31(พฤษภาคม-สิงหาคม 2532), 65-76.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- _____. (2550). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สมคิด ภูมดี. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD เรื่องระบบนิเวศ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สมใจ ปาณะวงศ์. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ ชุดเพื่อนออนไลน์ภาพสีน้ำ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD สาขาวิชานาฏศิลป์ ชั้นต้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมนึก ภัททิยชนี. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ. (2545). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและประเมินตามสภาพจริง (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: คอมพิวเตอร์กราฟฟิค.
- สมยศ นาวิการ. (2521). การพัฒนาองค์การและการจูงใจ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- เสาวนีย์ เชื้อไชย. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบ STAD ชุดระบำเทพอัปสรภิมะประ
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- อมรา กล้าเจริญ. (2535). วิธีสอนนาฏศิลป์. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง.
- อานนท์ กระบอกโท. (2542). ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาทหารในหน่วยงานฝึกนักศึกษา
วิชาทหารบกจังหวัดสกลนคร. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม).
- อภิชาติ จันทร์สรว. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์
เรื่อง รูปสี่เหลี่ยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยแบ่งกลุ่มตาม
สังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและการสอนแบบวิทยาศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- อารมณี ใจเที่ยง. (2537). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง.
- อุไรวรรณ สัจจวารานนท์. (2552). การศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หน่วยการเรียนรู้ เรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นจากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอโนนสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นครราชสีมา เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนครราชสีมา).
- Armstrong, David Scott. (1998). **The Effect of Student Team Achievement Divisions
Cooperative Learning Technique on Upper Secondary Social Studies Students'
Academic Achievement and Attitude Towards Class.** Dissertation Abstracts
International, 59(02), 405-A; August.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Chen, Mei-Ling. (2004). **A Study of the Effects of Cooperative Learning Strategies on Student Achievement in English as a Foreign Language in a Taiwan College**. Dissertation Abstracts International, 65(01), 57-A; July.
- Herzberg, Fredrick. (1959). **The Motivation to Work**. New York, NY: John Wiley and Sons.
- Johnson, D.W. & Johnson, R.T.(1974). Instructional goal structure Cooperative, competitive or individualistic. **Review of Educational Research**, 44, 213-240.
- Johnson, D.W. & Johnson, F.P.(1994b). **Joining Together Group theory and Group Skill**. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Scott, Myers M. (1970). **Every Employer: More Meaningful Work Though Job Environment**. New Jersey, NJ: Practice-Hall. อ้างถึงใน พวงเพชร เอี่ยมกุณา. (2547). การป้องกันและแก้ไขปัญหาการติดยาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ จังหวัดลำพูน. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- Slavin, Robert E. (1995). **Cooperative Learning Theory. Research and Practice**. Needham Heights, Massachusetts, MA: Simon and Schuster. อ้างถึงใน พัชระ งามชัด. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- Morse, Naneey C. (1955). **Satisfaction in the White Collar Job**. Michigan, MI.: University of Michigan. อ้างถึงใน พวงเพชร เอี่ยมกุณา. (2547). การป้องกันและแก้ไขปัญหาการติดยาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ จังหวัดลำพูน. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 0578.02 / 0477

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

๑ กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ

เนื่องด้วย นางสาวศศิกานต์ วิระวัฒน์โยธิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่งจึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวศศิกานต์ วิระวัฒน์โยธิน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 02 5493207
โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 0479.1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

๒ กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สายทองคำ

เนื่องด้วย นางสาวศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวีทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207
ที่ ศธ 0578.02 / 10๗๖ วันที่ ๕ กรกฎาคม 2556
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์

เนื่องด้วย นางสาวศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาคผนวก ข
แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมิน

ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2

1. แบบประเมินนี้จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี
2. ข้อมูลที่นักเรียนได้ตอบแบบประเมินในครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นอย่างมาก โปรดกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง และตรงกับความรู้สึกของนักเรียนให้มากที่สุด
3. คำตอบของนักเรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบใดๆต่อนักเรียน

คำชี้แจง

แบบประเมินรายการต่อไปนี้เป็นการประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างรอบคอบ โดยให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

5	หมายถึง	พึงพอใจระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจระดับมากที่สุด
3	หมายถึง	พึงพอใจระดับมากที่สุด
2	หมายถึง	พึงพอใจระดับมากที่สุด
1	หมายถึง	พึงพอใจระดับมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการนำเข้าสู่บทเรียน					
1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายของครูผู้สอน					
1.3 การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง					
1.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น					
1.5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุปความรู้จากการจัดการเรียนรู้					
2. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
2.1 นักเรียนพอใจกับวิธีการแบ่งกลุ่ม					
2.2 นักเรียนพอใจที่ได้ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ภายในทีม					
2.3 นักเรียนพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานเป็นทีม					
2.4 นักเรียนพอใจที่ได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง					
2.5 นักเรียนพอใจที่แต่ละคนให้ความร่วมมือเพื่อความสำเร็จของทีม					
2.6 นักเรียนพอใจที่ได้ฝึกปฏิบัติและค้นหาคำตอบในทีม					
2.7 นักเรียนพอใจที่มีการประเมินผลงานและปรับปรุงงานร่วมกัน					
2.8 นักเรียนพอใจในผลงานของตนเองและผลงานของทีม					
2.9 นักเรียนพอใจที่สมาชิกทุกคนในทีมมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน					
2.10 นักเรียนพอใจในการจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับเวลาและเนื้อหา					
2.11 นักเรียนพอใจที่ทำกิจกรรมและทดสอบอย่างเต็มความสามารถ					
2.12 นักเรียนพอใจที่ทราบคะแนนของตนเองและคะแนนของทีม					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.13 นักเรียนพอใจที่ได้รับคำชมเชยและรางวัล					
2.14 นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย					
3. การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน					
3.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
3.2 สื่อมีความทันสมัยน่าสนใจ					
3.3 สื่อมีความสอดคล้องกับบทเรียน และวิธีการจัดการเรียนรู้					
3.4 สื่อการสอนช่วยสร้างความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน					
3.5 สื่อช่วยสร้างความคิดสร้างสรรค์					
3.6 กิจกรรมการเรียนรู้ทุกกิจกรรมมีสื่อประกอบอย่างพอเพียง					
4. การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้					
4.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมสร้างกิจกรรมการเรียนรู้					
4.3 การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรม					
4.4 ส่งเสริมให้นักเรียน ได้วิเคราะห์การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
4.5 การจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินตนเองและเพื่อนๆ					

ภาคผนวก ค

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายวิชาศิลปะ 2

รหัส ศ 31102

หน่วยที่ 3 นาฏลีลา

เรื่อง รำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม

เวลาทั้งหมด 8 ชั่วโมง

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

2. ตัวชี้วัด

มฐ.ศ 3.1 ม.4-6/3 บรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

3. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงามเป็นเพลงในลำดับที่ 7 ของชุดรำวงมาตรฐาน 10 เพลง โดยท่านผู้หญิงละเอียดพิบูลสงครามเป็นผู้ประพันธ์คำร้อง ครูเอื้อ สุนทรสนานเป็นผู้ประพันธ์ทำนอง ผู้คิดประดิษฐ์ท่ารำ คือคณะอาจารย์ด้านนาฏศิลป์ของกรมศิลปากร ได้ช่วยกันคิดประดิษฐ์ท่ารำให้เป็นแบบมาตรฐาน คือ หม่อมต่วน (นางศุภลักษณ์ ภักทรนาวิก) ครูมัลลิกา คงประภัสร์ ครูลมุล ยมะคุปต์ และครูผัน โมรากุล ท่ารำที่ใช้ในเพลงหญิงไทยใจงาม คือ ท่าพรหมสีหน้า และยุงพื่อนหาง

4. สาระการเรียนรู้

วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 5.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิวัฒนาการของรำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม
- 5.2 มีทักษะในการอธิบายประวัติความเป็นมารำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม
- 5.3 มีทักษะในการปฏิบัติการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

6. สมรรถนะสำคัญ

- 6.1 ความสามารถในการคิด

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

อยู่อย่างพอเพียง

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

8.1 อธิบายประวัติความเป็นมา รำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม

8.2 ปฏิบัติการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

9. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียมเนื้อหา

9.1 นักเรียนพร้อมกันที่ห้องปฏิบัติการนาฏศิลป์ ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์เกี่ยวกับการแสดงรำไท่นหรือรำวงมาตรฐาน เมื่อดูจบให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับ

การแสดงนาฏศิลป์ไทยที่นักเรียนดูไปนั้น เป็นการแสดงประเภทใด (แนวคำตอบ: นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ครูเน้นให้เห็นว่า “เป็นชุดการแสดงที่เกิดขึ้นจากการประดิษฐ์สร้างสรรค์ของปรมาจารย์ทางด้านนาฏศิลป์ไทยที่ได้รับการสืบทอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน”)

9.2 ครูแจ้งแนวทางการปฏิบัติให้นักเรียนทราบ เมื่อเรียนจบแล้วนักเรียนสามารถอธิบายประวัติความเป็นมา เพลงรำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงาม และ ขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

ขั้นจัดทีม

9.3 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน โดยพิจารณาความสามารถของนักเรียนในลักษณะของทีมชุดเดิมที่จัดไปเมื่อชั่วโมงที่แล้ว ให้นักเรียนแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

ประธาน เป็นผู้เสนอเรื่องที่กลุ่มจะต้องศึกษาและสรุปผลงานของกลุ่ม

เลขานุการ เป็นผู้จัดบันทึกผลงานของกลุ่ม

สมาชิก เป็นผู้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ศึกษา

9.4 ชี้แจงขั้นตอนการร่วมกิจกรรมกลุ่มร่วมมือรูปแบบ STAD ให้นักเรียนเข้าใจกติกาอย่างชัดเจน และสมาชิกทุกคนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นเรียนรู้

9.5 ครูแจ้งสาระการเรียนรู้

9.5.1 ประวัติความเป็นมา เพลงรำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงาม

9.5.2 ปฏิบัติการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

9.6 สมาชิกในกลุ่มร่วมกันศึกษาเรื่องนาฏยศัพท์ที่ใช้ประกอบการรำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม จากหนังสือเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ของบริษัทอักษรเจริญทัศน์ แต่งโดยสุมนมาลย์ นิ่มเนติพันธ์ และคณะ

9.7 ครูให้นักเรียนสมาชิกในกลุ่มร่วมกันอภิปรายประวัติความเป็นมารำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทย-ใจงาม

9.8 ครูให้นักเรียนฟังเพลงรำวงมาตรฐาน หญิงไทยใจงาม 1 รอบ

9.9 ครูให้นักเรียนฝึกร้องเพลงหญิงไทยใจงามไปพร้อมกับซีดีเพลง จนนักเรียนสามารถร้องได้

9.10 ขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในกลุ่มครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

9.11 ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการจับฉลากหมายเลขกลุ่มที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาเรื่องประวัติความเป็นมารำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม

ขั้นทดสอบ

9.12 นักเรียนปฏิบัติทดสอบย่อยรายบุคคล โดยมีกติกา ดังนี้

นักเรียนที่ได้คะแนน 9-10 เพิ่ม 3 คะแนน

นักเรียนที่ได้คะแนน 6-8 เพิ่ม 2 คะแนน

นักเรียนที่ได้คะแนน 5 เพิ่ม 1 คะแนน

9.13 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องประวัติความเป็นมารำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม และร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม และรวมคะแนนของแต่ละกลุ่ม โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ครูแจ้งผลทดสอบปฏิบัติการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงามให้นักเรียนทราบทั้งรายบุคคลและกลุ่ม

ขั้นรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม

9.14 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลการเรียนจากการนำเสนอผลงาน การปฏิบัติการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม ครูยกย่องชมเชยคนที่ได้คะแนนมากและกลุ่มที่ได้คะแนนมาก และให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเรื่องความรับผิดชอบ การให้ความร่วมมือภายในกลุ่ม การยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน การแก้ปัญหาและช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อพัฒนาการเรียนในครั้งต่อไป

9.15 ครูบันทึกคะแนนจากการปฏิบัติการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม และการสังเกตพฤติกรรมการเรียน เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนของนักเรียน

10. สื่อและแหล่งเรียนรู้

สื่อ

- 10.1 วีดิทัศน์การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงาม
- 10.2 หนังสือเรียนดนตรี-นาฏศิลป์ของบริษัทอักษรเจริญทัศน์
- 10.3 แบบประเมินทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม
- 10.4 แบบประเมินสมรรถนะผู้เรียน
- 10.5 แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 10.6 แบบประเมินคะแนนความก้าวหน้า

แหล่งเรียนรู้

- 10.7 ห้องปฏิบัติการนาฏศิลป์
- 10.8 ห้องสมุด
- 10.9 อินเทอร์เน็ต

11. การวัดและประเมินผล

- 11.1 สันทนาซักถาม
- 11.2 แบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม
- 11.3 แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม
- 11.4 แบบประเมินคะแนนความก้าวหน้า

12. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนใช้เวลาศึกษาความรู้เพิ่มเติม จากห้องสมุด โรงเรียน และจากการชมการแสดงรำวงมาตรฐานได้จาก <http://www.youtubet.com> โดยค้นหาจากคำว่า รำวงมาตรฐาน

13. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

.....
.....

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....
.....

ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

แนวทางการพัฒนา

.....
.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน)

ครูผู้สอน

...../...../.....

แบบประเมินทักษะปฏิบัติการขับร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ปรากฏพฤติกรรมของนักเรียน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	จังหวะ				เนื้อร้อง				ทำนองเพลง				อักขระ				รวม	หมายเหตุ
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0		

หมายเหตุ

ได้คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม

ได้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง ดี

ได้คะแนน 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ได้คะแนน 0 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนน 11-12 คะแนน หมายถึง ดีมาก

ได้คะแนน 10-11 คะแนน หมายถึง ดี

ได้คะแนน 8-9 คะแนน หมายถึง พอใช้

ได้คะแนน 1-7 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ในกรณีที่ทำไม่ผ่าน ให้นักเรียนมาซ่อมเสริมภายหลัง

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (ความสามารถในการคิด)

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ปรากฏพฤติกรรมของนักเรียน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ระบุหลักการ สำคัญหรือ แนวคิดใน เนื้อหาความรู้ หรือข้อมูล ต่างๆที่พบ เห็นในบริบท ต่างๆ ได้อย่าง ถูกต้อง				รวบรวม จัดกระทำ ประมวลผล ข้อมูล วางแผน ออกแบบ ปรับปรุง คาดการณ์ และประเมิน ลงข้อสรุป ด้ถูกต้อง				คิดคล่อง คิด หลากหลาย คิดริเริ่มแปลก ใหม่ คิดใน ทางบวก และ ประยุกต์สร้าง สิ่งใหม่				คิดแบบองค์ รวม รอบด้าน มีเหตุผลเชิง ตรรกะ ตัดสินใจ เลือกทาง เลือกที่ หลากหลาย				รวม	หมายเหตุ						
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0								

หมายเหตุ

ได้คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม

ได้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง ดี

ได้คะแนน 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ได้คะแนน 0 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนน 11-12 คะแนน หมายถึง ดีมาก

ได้คะแนน 10-11 คะแนน หมายถึง ดี

ได้คะแนน 8-9 คะแนน หมายถึง พอใช้

ได้คะแนน 1-7 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ในกรณีที่ทำที่ไม่ผ่าน ให้นักเรียนมาซ่อมเสริมภายหลัง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (อยู่อย่างพอเพียง)

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ปรากฏพฤติกรรมของนักเรียน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ระบุหลักการ สำคัญหรือ แนวคิดใน เนื้อหาความรู้ หรือข้อมูล ต่างๆที่พบ เห็นในบริบท ต่างๆ ได้อย่าง ถูกต้อง				รวบรวม จัด กระทำ ประมวลผล ข้อมูล วางแผน ออกแบบ ปรับปรุง คาดการณ์ และประเมิน ลงข้อสรุปได้ ถูกต้อง				คิดต้อง คิด หลากหลาย คิดริเริ่มแปลก ใหม่ คิดใน ทางบวก และ ประยุกต์สร้าง สิ่งใหม่				คิดแบบองค์ รวม รอบด้าน มีเหตุผลเชิง ตรรกะ ตัดสินใจ เลือกทาง เลือกที่ หลากหลาย				รวม	หมายเหตุ			
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0					

หมายเหตุ

ได้คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม

ได้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง ดี

ได้คะแนน 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ได้คะแนน 0 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนน 11-12 คะแนน หมายถึง ดีมาก

ได้คะแนน 10-11 คะแนน หมายถึง ดี

ได้คะแนน 8-9 คะแนน หมายถึง พอใช้

ได้คะแนน 1-7 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ในกรณีที่ผ่านไปผ่านให้นักเรียนมาซ่อมเสริมภายหลัง

แบบประเมินคะแนนความก้าวหน้า

กลุ่ม.....	การทดสอบประจำเนื้อหา ครั้งที่ 3 เรื่องนาฏลีลา (รำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงาม)		
	คะแนนฐาน	คะแนนจากการ ทดสอบปฏิบัติ	คะแนนความก้าวหน้า
1.....			
2.....			
3.....			
4.....			
5.....			
6.....			
7.....			
8.....			
คะแนนรวมของกลุ่ม			
ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม			
ระดับของกลุ่ม			

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน
วัน เดือน ปีเกิด	18 มกราคม พ.ศ.2521
ที่อยู่	153/18 หมู่ 3 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
การศึกษา	ปริญญาตรี วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ.2549 ถึงปัจจุบัน ครู โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี
เบอร์โทรศัพท์	08-0520-2587, 08-5157-0977
อีเมล	ying_180121@hotmail.com

